

K J S

King James bibeln på Svenska
[Johannes evangelium]

Juli 2012
(Reviderad Augusti 2015)
Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

- 1 I begynnelsen var Ordet, och Ordet var med Gud, och Ordet var Gud.
- 2 Densamme var i begynnelsen hos Gud.
- 3 Alla ting blev skapade av honom; och utan honom blev inget skapat *av det* som skapades.
- 4 I honom var liv; och livet var människors ljus.
- 5 Och ljuset lyser i mörker; och mörkret begrep det inte.
- 6 Det var en man sänd från Gud, vars namn *var* Johannes.
- 7 Densamme kom som ett vittne, att han skulle vittna om Ljuset, att alla *människor* skulle tro genom honom.
- 8 Han var inte det Ljuset, men *blev sänd* att han skulle vittna om det Ljuset.
- 9 *Detta* var det sanna Ljuset, vilken lyser *på* var människa som kommer till världen.
- 10 Han var i världen, och världen blev skapad av honom, och världen kände honom inte.
- 11 Han kom till sina egna, och hans egna mottog honom inte.
- 12 Men så många som mottog honom, åt dem gav han fullmakt att vara Guds söner, *ja* åt dem som förtröstar på hans namn:
- 13 Vilka föddes, inte av blod, inte heller av köttets vilja, ej heller av mäns vilja, utan av Gud.
- 14 Och Ordet blev kött, och bodde bland oss, (och vi såg hans härlighet, härligheten som Faderns enfödde,) full av nåd och sanning.
- 15 Johannes vittnade om honom, och ropade, sägande, Denne var han om vem jag talade, Han som kommer efter mig är föredragen framför mig: ty han var före mig.
- 16 Och av hans fullhet har vi alla mottagit, och nåd på nåd.
- 17 Ty lagen blev given genom Moses, *men* nåd och sanning kom av Jesus Kristus.
- 18 Ingen man har någonsin sett Gud; den enfödde Sonen, som är i Faderns famn, han har uppenbarat *honom*.
- 19 Och detta är vittnesmålet från Johannes, när Judarna skickade präster och Leviter från Jerusalem att de skulle fråga ut honom, Vem är du?
- 20 Och han bekände, och förnekade inte; utan bekände, Jag är inte Kristus.
- 21 Och de frågade honom, Vad då? Är du Elia? Och han säger, Jag är inte. Är du den profeten? Och han svarade, Nej.
- 22 Då sa de till honom, Vem är du? Att vi må ge ett svar till dem som skickade oss. Vad säger du om dig själv?
- 23 Han sa, Jag *är* rösten av en ropande i ödemarken, Gör rak Herrens väg, som profeten Jesaja sa.

24 Och de som var utsända var av Fariseerna.

25 Och de frågade honom, och sa till honom, Varför döper du då, om du inte är den Kristus, eller Elia, inte heller den profeten?

26 Johannes svarade dem, sägande, Jag döper med vatten: men det står en bland er, som ni inte känner;

27 Han är den, som kommer efter mig *som* är föredragen framför mig, vars skosnöre jag inte är värdig att knyta upp.

28 Dessa ting skedde i Betabara på andra sidan Jordan, där Johannes döpte.

29 Följande dag ser Johannes Jesus kommande mot sig, och säger, Se Guds Lamm, som tar bort världens synd.

30 Denne är han om vem jag sa, Efter mig kommer en man som är föredragen framför mig: ty han var före mig.

31 Och jag kände honom inte: men för att han skulle bli manifesterad för Israel, därför har jag kommit döpande med vatten.

32 Och Johannes vittnade, sägande, Jag såg Anden komma ner från himlen likt en duva, och den stannade över honom.

33 Och jag kände honom inte: men han som sände mig till att döpa med vatten, densamme sa till mig, Över den du ska se Anden kommande ner, och stannande över honom, densamme är han som döper med den Helige Anden.

34 Och jag såg, och vittnade att denne är Guds Son.

35 Återigen nästföljande dag stod Johannes, och två av hans lärjungar;

36 Och tittande på Jesus medan han vandrade, säger han, Se Guds Lamm!

37 Och de två lärjungarna hörde honom tala *detta*, och de följde Jesus.

38 Därpå vände sig Jesus, och såg dem följande *honom*, och säger till dem, **Vad söker ni?** De sa till honom, Rabbi, (vilket betyder, översatt, Mästare,) var bor du?

39 Han säger till dem, **Kom och se.** De kom och såg var han bodde, och stannade hos honom den dagen: ty det var omkring den tionde timmen.

40 En av de två som hörde Johannes *vittna*, och följde honom, var Andreas, Simon Petrus bror.

41 Han finner först sin egen bror Simon, och säger till honom, Vi har funnit Messias, vilket är, översatt, Kristus.

42 Och han tog honom till Jesus. Och när Jesus såg på honom, sa han, **Du är Simon Jonas son: du skall kallas Kefas**, vilket översätts, En sten.

43 Följande dag ville Jesus gå iväg in till Galileen, och finner Filippus, och säger till honom, **Följ mig.**

44 Nu var Filippus från Betsaida, Andreas och Petrus stad.

45 Filippus finner Natanael, och säger till honom, Vi har funnit honom, som Moses i lagen, och profeterna, skrev *om*, Jesus från Nasaret, Josefs son.

46 Och Natanael sa till honom, Kan något gott komma ur Nasaret? Filippus

säger till honom, Kom och se.

47 Jesus såg Natanael kommande mot sig, och säger om honom, **Se, förvisso en Israelit, i vilken inte finns slughet!**

48 Natanael säger till honom, Varifrån känner du mig? Jesus svarade och sa till honom, **Innan Filippus kallade på dig, när du var under fikonsträdet, såg jag dig.**

49 Natanael svarade och säger till honom, Rabbi, du är Guds Son; du är Israels Konung.

50 Jesus svarade och sa till honom, **Eftersom jag sa till dig, jag såg dig under fikonsträdet, så tror du? Du skall se större saker än detta.**

51 Och han säger till honom, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Härefter skall ni se himlen öppen, och Guds änglar stigande upp och stigande ner över Människosonen.**

Kapitel 2

1 Och den tredje dagen var det bröllop i Kana i Galileen; och Jesu mor var där:

2 Och både Jesus, och hans lärjungar, var inbjudna till bröllopet.

3 Och när de led brist på vin, säger Jesu mor till honom, De har inget vin.

4 Jesus säger till henne, **Kvinna, vad har jag med dig att göra? Min timme är ännu inte kommen.**

5 Hans mor säger till tjänarna, Vad än han må säga till er, gör *det*.

6 Och där fanns sex vattenkrukor av sten stående, enligt judarnas reningar, rymmande två eller tre mått var.

7 Jesus säger till dem, **Fyll vattenkrukorna med vatten.** Och de fyllde dem upp till kanten.

8 Och han säger till dem, **Ös nu upp, och bär fram till festens värd.** Och de bar fram *det*.

9 När värden hade smakat vattnet som hade blivit vin, och inte visste varifrån det kom: (men tjänarna som öste upp vattnet visste;) *då* kallade värden på brudgummen,

10 Och säger till honom, Var man ställer först fram gott vin; och när folk ska ha blivit druckna, då det som är sämre: *men* du har sparat det goda vinet tills nu.

11 Detta inledande mirakel gjorde Jesus i Kana i Galileen, och manifesterade sin härlighet; och hans lärjungar trodde på honom.

12 Efter detta gick han ner till Kapernaum, han, och hans mor, och hans bröder, och hans lärjungar: och de stannade inte där *i* många dagar.

13 Och Judarnas påsk var nu nära, och Jesus gick upp till Jerusalem,

14 Och fann i templet de som sålde oxar och får och duvor, och penningväxlarna sittande:

15 Och efter att han hade gjort en piska av rep, drev han ut dem alla från templet, och fåren, och oxarna; och slog ut växlarnas pengar, och välte borden;

16 Och sa till dem som sålde duvor, **Ta bort detta härifrån; gör inte min Faders hus till ett marknadshus.**

17 Och hans lärjungar kom ihåg att det var skrivet, Ivern för ditt hus har förtärt mig.

18 Då svarade Judarna och sa till honom, Vilket tecken visar du för oss, eftersom du gör dessa saker?

19 Jesus svarade och sa till dem, **Förgör detta tempel, och på tre dagar kommer jag resa upp det.**

20 Då sa Judarna, *i* fyrtiosex år var detta tempel under uppbyggnad, och du kommer resa upp det på tre dagar?

21 Men han talade om sin kropps tempel.

22 När han då blev uppväckt från de döda, kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta till dem; och de trodde skriften, och det ord som Jesus hade sagt.

23 När han nu var i Jerusalem under påskan, vid högtiden, *så* trodde många på hans namn, när de såg de mirakel som han gjorde.

24 Men Jesus anförtrodde sig inte till dem, ty han kände alla *människor*,

25 Och behövde inte att någon skulle berätta om människan: ty han visste vad som fanns i människan.

Kapitel 3

1 Det var en man ur Fariseerna, som hette Nikodemus, en av Judarnas ledare.

2 Densamme kom till Jesus på natten, och sa till honom, Rabbi, vi vet att du är en lärare *som* har kommit från Gud: ty ingen man kan göra dessa mirakel som du gör, utan att Gud ska vara med honom.

3 Jesus svarade och sa till honom, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till dig, Om en man inte ska födas på nytt, kan han inte se Guds rike.**

4 Nikodemus säger till honom, Hur kan en man födas när han är gammal? Kan han gå in en andra gång till sin mors livmoder, och födas?

5 Jesus svarade, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till dig, Om en man inte ska födas av vatten och av Anden, kan han inte gå in i Guds rike.**

6 **Det som är fött av köttet är kött; och det som är fött av Anden är ande.**

- 7 Förundra dig inte över att jag sa till dig, Ni måste födas på nytt.
- 8 Vinden blåser var den vill, och du hör ljudet av den, men *du* kan inte avgöra varifrån den kommer, och vart den går: så är var och en som har blivit född av Anden.
- 9 Nikodemus svarade och sa till honom, Hur kan dessa ting ske?
- 10 Jesus svarade och sa till honom, Är du en mästare i Israel, och känner inte till dessa ting?
- 11 Sannerligen, sannerligen, jag säger till dig, Vi talar det vi vet, och vittnar det vi har sett: och ni mottar inte vårt vittnesmål.
- 12 Om jag har talat jordiska ting till er, och ni inte tror, hur skall ni tro, om jag ska tala *om* himmelska ting till er?
- 13 Och ingen man har stigit upp till himlen, utom han som steg ner från himlen, *ja* Människosonen som är i himlen.
- 14 Och såsom Moses lyfte upp ormen i ödemarken, likaså måste Människosonen lyftas upp:
- 15 Att vem än som förtröstar på honom inte skulle förgås, utan skulle ha evigt liv.
- 16 Ty på detta sätt älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, att vem än som förtröstar på honom inte skulle förgås, utan skulle ha evigt liv.
- 17 Ty Gud sände inte sin Son in till världen att han skulle fördöma världen; utan så att världen genom honom skulle räddas.
- 18 Han som förtröstar på honom blir inte fördömd: men han som inte tror är redan fördömd, ty han har inte förtröstat på Guds enfödde Sons namn.
- 19 Och detta är domen, att ljus har kommit in till världen, och människorna älskade mörker mer än ljus, eftersom deras gärningar var onda.
- 20 Ty alla som utövar ondska hatar ljuset, *och* kommer inte heller till ljuset, att inte hans gärningar skulle bli anklagade.
- 21 Men han som gör sanning kommer till ljuset, att hans gärningar må bli manifesterade, att de är gjorda i Gud.
- 22 Efter detta begav sig Jesus och hans lärjungar till Juda land; och där stannade han med dem, och döpte.
- 23 Och Johannes döpte också i Aenon nära Salim, ty där fanns mycket vatten: och de kom, och blev döpta.
- 24 Ty Johannes var ännu inte slängd i fängelse.
- 25 Då uppstod en tvist mellan *några* av Johannes lärjungar och Judarna om rening.
- 26 Och de kom till Johannes, och sa till honom, Rabbi, han som var hos dig

på andra sidan Jordan, om vilken du vittnade, se, densamme döper, och alla *människor* kommer till honom.

27 Johannes svarade och sa, En man kan inte få något, om det inte ska bli givet honom från himlen.

28 Ni själva är mina vittnen, att jag sa, Jag är inte Kristus, men att jag är sänd framför honom.

29 Han som har bruden är brudgummen: men brudgummens vän, som står och hör honom, gläder sig mycket över brudgummens röst: denna min glädje är därför uppfylld.

30 Han måste bli större, men jag *måste* bli mindre.

31 Han som kommer från ovan är över alla: han som är av jorden är jordisk, och talar av jorden: han som kommer från himlen är över alla.

32 Och vad han har sett och hört, det vittnar han; och ingen man mottar hans vittnesmål.

33 Han som har mottagit hans vittnesmål har intygat att Gud är sannfärdig.

34 Ty han som Gud har sänt talar Guds ord: ty Gud ger inte Anden efter mått *åt honom*.

35 Fadern älskar Sonen, och har givit alla ting i hans hand.

36 Han som förtröstar på Sonen har evigt liv: och han som inte tror Sonen skall inte se liv; utan Guds vrede står kvar över honom.

Kapitel 4

1 När Herren därför visste att Fariseerna hade hört att Jesus vann och döpte fler lärjungar än Johannes,

2 (Dock döpte inte Jesus själv, utan hans lärjungar,)

3 Lämnade han Judeen, och begav sig åter till Galileen.

4 Och han behövde gå genom Samarien.

5 Då kom han till en stad i Samarien, som kallas Sykar, närliggande till det stycke mark som Jakob gav åt sin son Josef.

6 Nu var Jakobs brunn där. Jesus, varande trött av *sin* färd, satt därför så vid brunnen: *och* det var vid den sjätte timmen.

7 Det kommer en kvinna från Samarien för att hämta vatten: Jesus säger till henne, **Ge mig att dricka.**

8 (Ty hans lärjungar hade gått iväg in till staden för att köpa mat.)

9 Då säger den samaritiska kvinnan till honom, Hur kommer det sig att du, varande Jude, ber om dricka från mig, som är en samaritisk kvinna? Ty Judarna har inget samröre med Samariterna.

10 Jesus svarade och sa till henne, **Om du förstod Guds gåva, och förstod vem det är som säger till dig, Ge mig att dricka; då skulle du ha bett**

från honom, och han skulle ha skänkt dig levande vatten.

11 Kvinnan säger till honom, Herrn, du har inget att hämta *upp* med, och brunnen är djup: så varifrån får du det levande vattnet?

12 Är du förmer än vår fader Jakob, som gav oss brunnen, och själv drack från den, och hans barn, och hans boskap?

13 Jesus svarade och sa till henne, **Vem än som dricker av detta vatten kommer törsta igen:**

14 **Men vem än som ska dricka av det vatten som jag kommer ge honom ska aldrig törsta; utan det vatten som jag kommer ge honom skall i honom bli en vattenbrunn som springer upp till evigt liv.**

15 Kvinnan säger till honom, Herrn, ge mig det vattnet, att jag inte ska törsta, *och* inte heller ska *behöva* komma hit för att hämta.

16 Jesus säger till henne, **Gå, kalla på din man, och kom hit.**

17 Kvinnan svarade och sa, Jag har ingen man. Jesus sa till henne, **Du har sagt rätt, Jag har ingen man.**

18 **Ty du har haft fem makar; och han som du har nu är inte din make: i detta talade du sant.**

19 Kvinnan säger till honom, Herrn, Jag märker att du är en profet.

20 Våra fäder tillbad på detta berg; och ni säger, att den plats där folk bör tillbe finns i Jerusalem.

21 Jesus säger till henne, **Kvinna, tro mig, den timmen kommer, när ni varken på detta berg, eller i Jerusalem, kommer tillbe Fadern.**

22 **Ni tillber vad ni inte känner: vi känner vad vi tillber: ty frälsning är från Judarna.**

23 **Men den timmen kommer, och är nu här, när sanna tillbedjare kommer tillbe Fadern i ande och i sanning: ty Fadern söker sådana att tillbe honom.**

24 **Gud är en Ande: och de som tillber honom måste tillbe *honom* i ande och i sanning.**

25 Kvinnan säger till honom, Jag vet att Messias kommer, vilken kallas Kristus: när han ska komma, kommer han berätta oss allt.

26 Jesus säger till henne, **Jag som talar till dig är *han*.**

27 Och vid detta *nu* kom hans lärjungar, och *de* förundrades av att han talade med kvinnan: ändå sa ingen, Vad söker du? eller, Varför talar du med henne?

28 Då lämnade kvinnan sin vattenkruka, och gick sin väg in till staden, och säger till männen,

29 Kom, se en man, som berättade för mig allt jag någonsin har gjort: är inte denne Kristus?

30 Då begav de sig ut ur staden, och kom till honom.

31 Under tiden bad hans lärjungar honom, sägande, Mästare, ät.
32 Men han sa till dem, **Jag har mat att äta som ni inte vet om.**
33 Då sa lärjungarna till varann, Har någon hämtat honom *något* att äta?
34 Jesus säger till dem, **Min mat är att jag ska göra hans vilja som sände mig, och att jag skulle fullgöra hans verk.**
35 Säger ni inte, Det är ännu fyra månader *kvar*, och *sedan* kommer skörden? Se, jag säger till er, Lyft upp blicken, och titta på fälten; ty de är redan vita till skörd.
36 Och han som skördar mottar lön, och samlar frukt till evigt liv: att både han som sår och han som skördar må glädjas tillsammans.
37 Och i detta är det talet sant, En sår, och en annan skördar.
38 Jag har sänt er att skörda det som ni inte har arbetat: andra arbetade, och ni har gått in i deras arbete.
39 Och många av Samariterna från den staden trodde på honom genom kvinnans ord, vilken vittnade, Han berättade för mig allt jag någonsin har gjort.
40 Så när Samariterna kom till honom, bad de honom att han skulle dröja kvar hos dem: och han stannade där *i* två dagar.
41 Och många fler trodde till följd av hans egna ord;
42 Och *de* sa till kvinnan, Vi tror nu, inte på grund av dina ord: ty vi har själva hört *honom*, och vet att denne sannerligen är Kristus, världens Frälsare.
43 Efter två dagar gick han nu därifrån, och begav sig till Galileen.
44 Ty Jesus själv vittnade, att en profet inte har något anseende i sin egen hemtrakt.
45 När han då kom till Galileen, mottog Galileerna honom, havande sett allt som han gjorde i Jerusalem vid högtiden: ty de gick också till högtiden.
46 Så kom Jesus åter till Kana i Galileen, där han gjorde vattnet *till* vin. Och där var en viss adelsman, vars son var sjuk i Kapernaum.
47 När han hörde att Jesus kom från Judeen in till Galileen, gick han till honom, och bönföll honom att han skulle komma ner, och hela hans son: ty han var nära döden.
48 Då sa Jesus till honom, **Om ni inte skulle se tecken och under, skulle ni inte tro.**
49 Adelsmannen säger till honom, Herrn, kom ner innan mitt barn dör.
50 Jesus säger till honom, **Gå din väg; din son lever.** Och mannen trodde ordet som Jesus hade talat till honom, och han gick sin väg.
51 Och medan han nu var på väg ner, mötte hans tjänare honom, och berättade, sägande, Din son lever.
52 Då frågade han ut dem *vid* vilken timme som han började att bli bättre.

Och de sa till honom, Igår vid sjunde timmen lämnade febern honom.
53 Så fadern visste *nu* att *det var* i samma timme, i vilken Jesus sa till honom, Din son lever: och han själv, och hela hans hus trodde.
54 Återigen, är detta *alltså* det andra miraklet Jesus gjorde *där*, när han kom från Judeen till Galileen.

Kapitel 5

1 Därefter var det en Judisk högtid; och Jesus kom upp till Jerusalem.
2 Nu finns det i Jerusalem, vid fårporten, en damm, som på Hebreiska heter Betesda, havande fem pelargångar.
3 I dessa låg en stor skara av sjuka människor, blinda, halta, svaga, väntande på vattnets rörelse.
4 Ty en ängel gick vid en särskild tid ner i dammen, och rörde upp vattnet: vem än som då först steg ner *i dammen* efter att vattnet satts i rörelse blev frisk från vilken sjukdom han än hade.
5 Och en viss man var där, som hade haft en sjukdom *i* 38 år.
6 När Jesus såg honom ligga, och visste att han nu *under* en lång tid hade varit *i det tillståndet*, säger han till honom, **Vill du bli frisk?**
7 Den sjuke mannen svarade honom, Herrn, jag har ingen, när vattnet ska sättas i rörelse, *som* ska lägga mig i dammen: utan medan jag kommer, *då* stiger en annan ner före mig.
8 Jesus säger till honom, **Res dig, tag din bädd, och gå.**
9 Och genast blev mannen frisk, och tog sin bädd, och vandrade *omkring*: men på den dagen var det sabbat.
10 Därför sa Judarna till honom som blev botad, Det är sabbatsdagen: det är olagligt för dig att bära *din* bädd.
11 Han svarade dem, Han som gjorde mig frisk, denne sa till mig, Tag din bädd, och gå.
12 Då frågade de honom, Vilken man är det som sa till dig, Tag din bädd, och gå?
13 Och han som blev helad visste inte vem det var: ty Jesus hade dragit sig undan, en folksamling varande på *den* platsen.
14 Efteråt finner Jesus honom i templet, och sa till honom, **Se, du är frisk: synda inte härefter, att inte en värre sak ska ske dig.**
15 Mannen gick iväg, och berättade för Judarna att det var Jesus, som hade gjort honom frisk.
16 Och därför förföljde Judarna Jesus, och sökte att döda honom, eftersom han hade gjort dessa ting på sabbatsdagen.
17 Men Jesus svarade dem, **Min Fader verkar alltjämt, och jag verkar.**

18 Följaktligen sökte Judarna än mer att döda honom, eftersom han inte enbart hade brutit sabbaten, utan dessutom sa att Gud var hans Fader, görande sig jämlik med Gud.

19 Då svarade Jesus och sa till dem, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Sonen kan ingenting göra av sig själv, utom vad han ska se Fadern göra: ty vad än han må göra, det gör också Sonen likaså.**

20 Ty Fadern älskar Sonen, och visar honom alla ting som han själv gör: och han kommer visa honom väldigare gärningar än dessa, att ni må häpna.

21 Ty såsom Fadern reser upp de döda, och upplivar *dem*; så upplivar också Sonen vem han vill.

22 Ty Fadern dömer ingen, utan har överlämnat all dom åt Sonen:

23 Att alla *människor* skulle ära Sonen, såsom de ärar Fadern. Han som inte ärar Sonen ärar inte Fadern som har sänt honom.

24 Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Han som hör mitt ord, och förtröstar på honom som sände mig, har evigt liv, och skall inte falla i fördömelse; utan har övergått från död till liv.

25 Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Den timmen kommer, och är nu här, när de döda skall höra Guds Sons röst: och de som hör skall leva.

26 Ty såsom Fadern har liv i sig själv; så har han givit till Sonen att ha liv i sig själv;

27 Och har också givit honom auktoritet att utföra dom, eftersom han är Människosonen.

28 Häpna inte över detta: ty den timmen kommer, i den vilken alla som är i gravarna skall höra hans röst,

29 Och skall komma fram; de som har gjort gott, till livets uppståndelse; och de som har gjort ont, till fördörelsens uppståndelse.

30 Jag kan av mig själv inte göra något: som jag hör, *så* dömer jag: och min dom är rätt; eftersom jag inte söker min egen vilja, utan Faderns vilja som har sänt mig.

31 Om jag ska vittna om mig själv, är mitt vittnesmål inte sant.

32 Det är en annan som vittnar om mig; och jag vet att hans vittnesmål, som han vittnar om mig, är sant.

33 Ni skickade *män* till Johannes, och han vittnade för sanningen.

34 Men jag får inte vittnesmål från *någon* människa: utan dessa saker säger jag, att ni må bli räddade.

35 Han var ett brinnande och skinande ljus: och ni var för en tid villiga att glädjas i hans ljus.

36 Men jag har *ett* större vittne än Johannes: ty de gärningar som

Fadern har givit mig att fullgöra, just de gärningar som jag gör, vittnar om mig, att Fadern har sänt mig.

37 Och Fadern själv, som har sänt mig, har vittnat om mig. Ni har varken hört hans röst någon gång, eller sett hans gestalt.

38 Och ni har inte hans ord boende i er: ty den han har sänt, honom tror ni inte.

39 Sök i skrifterna; ty i dem tror ni att ni har evigt liv: och de är de som vittnar om mig.

40 Och ni vill inte komma till mig, att ni må ha liv.

41 Jag får inte ära från människor.

42 Men jag känner er, att ni inte har Guds kärlek i er.

43 Jag har kommit i min Faders namn, och ni tar inte emot mig: om en annan ska komma i sitt eget namn, kommer ni ta emot honom.

44 Hur kan ni tro, ni som får ära av varandra, och inte söker den ära som kommer från Gud endast?

45 Tro inte att jag kommer anklaga er inför Fadern: det finns *en* som anklagar er, ja Moses, vilken ni litat till.

46 Ty om ni trodde Moses, skulle ni ha trott mig: ty han skrev om mig.

47 Men om ni inte tror hans skrifter, hur skall ni *då* tro mina ord?

Kapitel 6

1 Efter detta for Jesus över Galileiska sjön, som är Tiberias *sjön*.

2 Och en stor folkhop följde honom, ty de såg hans mirakel vilka han gjorde med dem som var sjuka.

3 Och Jesus begav sig upp på ett berg, och där satt han med sina lärjungar.

4 Och påsken, en Judisk högtid, var nära.

5 När Jesus då lyfte *sin* blick, och såg en stor folkhop komma mot honom, säger han till Filippus, **Varifrån skall vi köpa bröd, att dessa må äta?**

6 Och detta sa han för att pröva honom: ty själv visste han vad han skulle göra.

7 Filippus svarade honom, Bröd för tvåhundra penningar räcker inte för dem, att var och en av dem skulle få lite.

8 En av hans lärjungar, Andreas, Simon Petrus bror, säger till honom,

9 Här är en pojke, som har fem kornlimpor, och två små fiskar: men vad är det mellan så många?

10 Och Jesus sa, **Få männen att sätta sig ner.** Nu var där mycket gräs på det stället. Så männen satte sig ner, i antal runt fem tusen.

11 Och Jesus tog limporna; och när han hade tackat, delade han ut till lärjungarna, och lärjungarna till dem som satt ner; och på samma sätt av

fiskarna så mycket som de ville *ha*.

12 När de var mätta, sa han till lärjungarna, **Samla ihop småbitarna som finns kvar, att inget skulle gå förlorat.**

13 Därför samlade de ihop *dem*, och fyllde tolv korgar med småbitarna från de fem kornlimporna, som överflödade till dem som hade ätit.

14 Dessa män, när de då hade sett miraklet som Jesus gjorde, sa, Denne är sannerligen den profet som skulle komma till världen.

15 När Jesus nu visste att de skulle komma och ta honom med tvång, för att kunna göra honom *till* en kung, drog han sig undan igen till ett berg ensam.

16 Och när kvällen *nu* var kommen, begav sig hans lärjungar ner till sjön,

17 Och gick i en båt, och färdades över sjön mot Kapernaum. Och det var nu mörkt, och Jesus hade inte kommit till dem.

18 Och sjön reste sig av en mycket kraftig vind som blåste.

19 Så när de hade rott ungefär tjugofem eller trettio längder, ser de Jesus vandrande på sjön, och närmande sig båten: och de var rädda.

20 Men han säger till dem, **Det är jag; var inte rädda.**

21 Då tog de villigt in honom i båten: och genast var båten *framme* vid det land dit de färdades.

22 Nästföljande dag, när folket som stod på andra sidan av sjön såg att det inte fanns någon annan båt där, utom den enda som hans lärjungar klev på, och att Jesus inte gick på båten med sina lärjungar, utan *att* hans lärjungar åkte iväg ensamma;

23 (Men det kom andra båtar från Tiberias nära till den plats där de hade ätit bröd, efter att Herren hade tackat:)

24 När folket då såg att Jesus inte var där, inte heller hans lärjungar, steg de också i båtar, och kom till Kapernaum, sökande efter Jesus.

25 Och när de hade funnit honom på andra sidan av sjön, sa de till honom, Rabbi, när kom du hit?

26 Jesus svarade dem och sa, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Ni söker mig, inte eftersom ni såg miraklen, utan eftersom ni åt av limporna, och blev mätta.**

27 **Arbeta inte för den mat som förgås, utan för den mat som består till evigt liv, som Människosonen skall skänka er: ty honom har Gud Fadern satt *sitt* sigill på.**

28 Då sa de till honom, Vad ska vi göra, att vi må göra Guds gärningar?

29 Jesus svarade och sa till dem, **Detta är Guds gärning, att ni skulle tro på honom som han har sänt.**

30 De sa följaktligen till honom, Vilket tecken visar du då, att vi må se, och tro dig? Vad utför du?

31 Våra fäder åt manna i öknen; såsom det är skrivet, Han gav dem bröd

från himlen att äta.

32 Då sa Jesus till dem, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Moses gav er inte brödet från himlen; utan min Fader ger er det sanna brödet från himlen.**

33 **Ty Guds bröd är han som kommer ner från himlen, och skänker liv till världen.**

34 Då sa de till honom, Herre, skänk oss alltid detta bröd.

35 Och Jesus sa till dem, **Jag är livbrödet: han som kommer till mig ska aldrig hungra; och han som förtröstar på mig ska aldrig törsta.**

36 Men jag sa till er, **Att ni också har sett mig, och tror inte.**

37 **Allt det Fadern ger mig skall komma till mig; och honom som kommer till mig ska jag aldrig någonsin kasta ut.**

38 **Ty jag kom ner från himlen, inte för att jag skulle göra min egen vilja, utan hans vilja som sände mig.**

39 **Och detta är Faderns vilja som har sänt mig, att av allt som han har givit mig skulle jag inte förlora något, utan skulle resa upp det igen på den sista dagen.**

40 **Och detta är hans vilja som har sänt mig, att alla som ser Sonen, och förtröstar på honom, skulle ha evigt liv: och jag kommer resa upp honom på den sista dagen.**

41 Då knotade Judarna över honom, ty han sa, Jag är brödet som kom ner från himlen.

42 Och de sa, Är inte denne Jesus, Josefs son, vars far och mor vi känner? Hur kommer det sig då att han säger, Jag kom ner från himlen?

43 Följaktligen svarade Jesus och sa till dem, **Knota inte mellan varandra.**

44 **Ingen man kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig ska dra honom: och jag kommer resa upp honom på den sista dagen.**

45 **Det är skrivet hos profeterna, Och de skall alla bli lärda av Gud. Alla som alltså har hört, och har lärt sig av Fadern, kommer till mig.**

46 **Inte så att någon man har sett Fadern, förutom han som är från Gud, han har sett Fadern.**

47 **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Han som förtröstar på mig har evigt liv.**

48 **Jag är det livbrödet.**

49 **Era fäder åt manna i ödemarken, och dog.**

50 **Detta är det bröd som kommer ner från himlen, att en man ska äta av det, och inte dö.**

51 **Jag är det levande brödet som kom ner från himlen: om en man ska äta av detta bröd, skall han leva för evigt: och det bröd som jag kommer ge är mitt kött, som jag kommer ge för världens liv.**

52 Följaktligen tvistade Judarna med varandra, sägande, Hur kan denne man ge oss *sitt* kött att äta?

53 Då sa Jesus till dem, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Om ni inte ska äta Människosonens kött, och ska dricka hans blod, har ni inget liv i er.**

54 **Vem än som äter mitt kött, och dricker mitt blod, har evigt liv; och jag kommer resa upp honom på den sista dagen.**

55 **Ty mitt kött är riktig mat, och mitt blod är riktig dryck.**

56 **Han som äter mitt kött, och dricker mitt blod, bor i mig, och jag i honom.**

57 **Såsom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever av Fadern: likaså, han som äter mig, han kommer också leva av mig.**

58 **Detta är det bröd som kom ner från himlen: inte såsom era fäder åt manna, och dog: han som äter av detta bröd skall leva för evigt.**

59 Detta sa han i synagogan, när han undervisade i Kapernaum.

60 Många av hans lärjungar, när de hade hört *detta*, sa följaktligen, Detta är ett hårt tal; vem kan höra det?

61 När Jesus visste i sig själv att hans lärjungar knotade över det, sa han till dem, **Stöter ni er på detta?**

62 **Hur blir det då om ni ska se Människosonen stiga upp dit han var innan?**

63 **Det är anden som upplivar; köttet är inte till någon nytta: de ord som jag talar till er, *de* är ande, och *de* är liv.**

64 **Men det är somliga av er som inte tror.** Ty Jesus visste från begynnelsen vilka de var som inte trodde, och vem som skulle förråda honom.

65 Och han sa, **Därför sa jag till er, att ingen man kan komma till mig, om det inte ska bli givet åt honom av min Fader.**

66 Från denna *stund* drog många av hans lärjungar sig tillbaka, och vandrade inte längre med honom.

67 Då sa Jesus till de tolv, **Vill ni också gå iväg?**

68 Då svarade Simon Petrus honom, Herre, till vem skall vi gå? Du har det eviga livets ord.

69 Och vi tror och är säkra på att du är den Kristus, den levande Gudens Son.

70 Jesus svarade dem, **Har jag inte valt er tolv, och en av er är en djävul?**

71 Han talade om Judas Iskariot, Simons *son*: ty det var han som skulle förråda honom, varande en av de tolv.

Kapitel 7

1 Efter detta vandrade Jesus omkring i Galileen: ty han ville inte vandra i Judeen, eftersom Judarna sökte att döda honom.

2 Nu var Judarnas lövhyddohögtid nära.

3 Därför sa hans bröder till honom, Gå härifrån, och gå till Judeen, att också dina lärjungar ska se de gärningar som du gör.

4 Ty *det finns* ingen man *som* gör något i hemlighet, *om* han själv söker att bli känd. Om du gör dessa saker, visa dig själv för världen.

5 Ty inte heller hans bröder trodde på honom.

6 Då sa Jesus till dem, **Min tid är ännu inte kommen: men er tid är alltid inne.**

7 **Världen kan inte hata er; men mig hatar den, ty jag vittnar om den, att dess gärningar är onda.**

8 **Gå ni upp till högtiden: jag går inte upp än till denna högtid; ty min tid är ännu inte fullt kommen.**

9 När han hade sagt dessa ord till dem, stannade han *alltjämt* kvar i Galileen.

10 Men när hans bröder hade begett sig upp, då begav han sig också upp till högtiden, inte offentligt, men liksom i hemlighet.

11 Då sökte Judarna efter honom vid högtiden, och sa, Var är han?

12 Och det förekom mycket viskande bland folket om honom: ty somliga sa, Han är en god man: andra sa, Nej; utan han vilseleder folket.

13 Dock talade ingen man öppet om honom av rädsla för Judarna.

14 Nu när halva högtiden var förbi gick Jesus upp till templet, och undervisade.

15 Och Judarna häpnade, sägande, Hur förstår denne man skrift, havande aldrig fått lära sig?

16 Jesus svarade dem, och sa, **Min doktrin är inte min, utan hans som sände mig.**

17 **Om en man ska vilja göra hans vilja, kommer han veta angående doktrinen, om den är av Gud, eller om jag talar av mig själv.**

18 **Han som talar av sig själv söker sin egen ära: men han som söker hans ära som sände honom, densamme är sannfärdig, och ingen orättfärdighet finns i honom.**

19 **Har inte Moses givit er lagen, och ändå håller ingen av er lagen? Varför är ni ute efter att döda mig?**

20 Folket svarade och sa, Du har en demon: vem är ute efter att döda dig?

21 Jesus svarade och sa till dem, **En gärning har jag gjort, och ni alla häpnar.**

22 Moses gav er alltså omskärelsen; (inte så att den är från Moses, utan från fäderna;) och ni omskär en människa på sabbatsdagen.

23 Om en människa på sabbatsdagen mottar omskärelse, att Mose lag inte skulle brytas; *varför* är ni *då* förargade på mig, eftersom jag har gjort en människa fullständigt frisk på sabbatsdagen?

24 Döm inte efter skenet, utan döm en rättfärdig dom.

25 Då sa några av dem från Jerusalem, Är inte denne han, som de söker att döda?

26 Men, se, han talar frimodigt, och de säger ingenting till honom. Vet ledarna egentligen att denne är den riktige Kristus?

27 Ändå vet vi varifrån denne man är: men när Kristus ska komma, vet ingen varifrån han är.

28 Då ropade Jesus i templet när han undervisade, sägande, **Ni både känner mig, och ni vet varifrån jag är: men jag har inte kommit av mig själv, utan han som sände mig är sannfärdig, vilken ni inte känner.**

29 Men jag känner honom: ty jag är från honom, och han har sänt mig.

30 Då sökte de att gripa honom: men ingen lade händerna på honom, eftersom hans timme ännu inte var kommen.

31 Och många ur folket trodde på honom, och sa, När Kristus ska komma, gör han *då* fler mirakel än dessa som denne *man* har gjort?

32 Fariseerna hörde att folket i tysthet sa sådana saker om honom; och fariseerna och översteprästererna skickade rättstjänare att de skulle gripa honom.

33 Då sa Jesus till dem, **Ännu en liten stund är jag med er, och sedan går jag till honom som sände mig.**

34 Ni kommer söka mig, och skall inte finna *mig*: och där jag är, *dit* kan ni inte komma.

35 Då sa Judarna mellan sig själva, Vart kommer han gå, att vi inte skall finna honom? Kommer han gå till de kringspridda bland Hedningarna, och undervisa Hedningarna?

36 Vad *för slags* tal är detta som han sa, Ni kommer söka mig, och skall inte finna *mig*: och där jag är, *dit* kan ni inte komma?

37 På den sista dagen, högtidens stora *dag*, stod Jesus och ropade, sägande, **Om en man ska törsta, låt honom komma till mig, och dricka.**

38 Han som förtröstar på mig, som skriften har sagt, från hans buk skall strömmar av levande vatten flyta fram.

39 (Och detta talade han om Anden, vilken de som tror på honom skulle få: ty den Helige Anden var ännu inte *given*; eftersom Jesus ännu inte var förhärligad.)

40 Många ur folket, när de hörde detta tal, sa därför, Sannerligen är denne

den Profeten.

41 Andra sa, Denne är Kristus. Men somliga sa, Ska Kristus komma från Galileen?

42 Har inte skriften sagt, Att Kristus kommer av Davids säd, och från staden Bethlehem, där David var?

43 Så uppstod en splittring bland folket på grund av honom.

44 Och några av dem ville gripa honom; men ingen lade händerna på honom.

45 Då kom rättstjänarna till översteprästerna och Fariseerna; och de sa till dem, Varför har ni inte hämtat in honom?

46 Rättstjänarna svarade, Aldrig någonsin har en man talat som denne man.

47 Då svarade Fariseerna dem, Är ni också bedragna?

48 Har någon av ledarna eller av Fariseerna trott på honom?

49 Men detta folk som inte känner lagen är förbannade.

50 Nikodemus säger till dem, (han som kom till Jesus på kvällen, varande en av dem,)

51 Dömer vår lag *någon* man, innan den ska ha hört honom, och ska ha fått veta vad han gör?

52 De svarade och sa till honom, Är du också från Galileen? Sök, och se: ty ur Galileen uppkommer ingen profet.

53 Och var man gick hem till sig.

Kapitel 8

1 Jesus begav sig till Olivberget.

2 Och tidigt på morgonen kom han åter till templet, och allt folket kom till honom; och han satte sig ner, och undervisade dem.

3 Och de skriftlärda och Fariseerna hämtade en kvinna till honom *som* hade gripits för äktenskapsbrott; och när de hade ställt *fram* henne i mitten,

4 Säger de till honom, Mästare, denna kvinna ertappades på bar gärning med äktenskapsbrott.

5 Nu befalldes Moses oss i lagen, att sådana skulle stenas: men vad säger du?

6 Detta sa de, frestande honom, att de skulle ha *något* att anklaga honom för. Men Jesus böjde sig ner, och skrev med *sitt* finger på marken, *som att han inte hörde dem*.

7 Så när de fortsatte, frågande honom, reste han sig, och sa till dem, **Han som är utan synd bland er, låt honom först kasta en sten på henne.**

8 Och åter böjde han sig ner, och skrev på marken.

9 Och de som hörde *detta*, varande fällda av *sitt eget* samvete, gick en efter en iväg, börjande med de äldsta, *ja* ända till de sista: och Jesus blev ensam

kvar, och kvinnan stående i mitten.

10 När Jesus hade rest på sig, och inte såg någon utom kvinnan, sa han till henne, **Kvinna, var är de dina åklagare? Har ingen fördömt dig?**

11 Hon sa, Ingen, Herre. Och Jesus sa till henne, **Inte heller jag fördömer dig: gå, och synda inte härefter.**

12 Därefter talade Jesus åter till dem, sägande, **Jag är världens ljus: han som följer mig kommer inte vandra i mörker, utan skall ha livets ljus.**

13 Fariseerna sa följaktligen till honom, Du vittnar om dig själv; ditt vittnesmål är inte sant.

14 Jesus svarade och sa till dem, **Även om jag skulle vittna om mig själv, är mitt vittnesmål ändå sant: ty jag vet varifrån jag kom, och vart jag går; men ni kan inte se varifrån jag kommer, och vart jag går.**

15 Ni dömer efter köttet; jag dömer ingen man.

16 Och om jag dock skulle döma, är min dom sann: ty jag är inte ensam, utan *det är jag och Fadern* som sände mig.

17 Det är också skrivet i er lag, att två mäns vittnesmål är sant.

18 Jag är en som vittnar om mig själv, och Fadern som sände mig vittnar om mig.

19 Då sa de till honom, Var är din Fader? Jesus svarade, **Ni känner varken mig, eller min Fader: om ni hade känt mig, hade ni också känt min Fader.**

20 Dessa ord talade Jesus i offerkistans kammare, när han undervisade i templet: och ingen lade händerna på honom; ty hans timme hade ännu inte kommit.

21 Då sa Jesus återigen till dem, **Jag går min väg, och ni kommer söka mig, och skall dö i era synder: dit jag går, kan ni inte komma.**

22 Då sa Judarna, Kommer han döda sig själv? Ty han säger, Dit jag går, kan ni inte komma.

23 Och han sa till dem, **Ni är från nedan; jag är från ovan: ni är av denna värld; jag är inte av denna värld.**

24 Därför sa jag till er, att ni skall dö i era synder: ty om ni inte ska tro att Jag är *han*, skall ni dö i era synder.

25 Då sa de till honom, Vem är du? Och Jesus säger till dem, **Ja densamme som jag sa till er från början.**

26 Jag har många saker att säga och att döma beträffande er: men han som sände mig är sannfärdig; och jag talar till världen de saker som jag har hört av honom.

27 De förstod inte att han talade till dem om Fadern.

28 Då sa Jesus till dem, **När ni ska ha lyft upp Människosonen, då kommer ni veta att Jag är *han*, och att jag inte gör något av mig själv;**

utan såsom min Fader har lärt mig, dessa saker talar jag.

29 Och han som sände mig är med mig: Fadern har inte lämnat mig ensam; ty jag gör alltid det som behagar honom.

30 När han talade dessa ord, trodde många på honom.

31 Då sa Jesus till de Judar som trodde på honom, **Om ni ska fortsätta i mitt ord, då är ni verkligen mina lärjungar;**

32 Och ni skall känna sanningen, och sanningen skall göra er fria.

33 De svarade honom, Vi är Abrahams säd, och har aldrig varit i slaveri åt någon: Hur *kan* du *då* säga: Ni skall göras fria?

34 Jesus svarade dem, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Vem än som gör synd är syndens slav.**

35 Och slaven bor inte kvar i huset för evigt: *men* Sonen bor kvar för evigt.

36 **Om Sonen alltså ska göra er fria, så skall ni verkligen vara fria.**

37 Jag vet att ni är Abrahams säd; men ni söker att döda mig, eftersom mitt ord inte har något rum i er.

38 Jag talar det som jag har sett hos min Fader: och ni gör det som ni har sett hos er fader.

39 De svarade och sa till honom, Abraham är vår fader. Jesus säger till dem, **Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar.**

40 Men nu söker ni att döda mig, en man som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud: detta gjorde inte Abraham.

41 **Ni gör er faders gärningar.** Då sa de till honom, Vi är inte födda ur otukt; vi har en Fader, *ja* Gud.

42 Jesus sa till dem, **Om Gud vore er Fader, skulle ni älska mig: ty jag gick ut och kom från Gud; ej heller kom jag av mig själv, utan han sände mig.**

43 **Varför förstår ni inte mitt tal? *Ja* eftersom ni inte kan höra mitt ord.**

44 **Ni är av *er* fader djävulen, och er faders lustar vill ni göra. Han var en mördare från begynnelsen, och stannade inte i sanningen, eftersom ingen sanning finns i honom. När han ska tala en lögn, talar han ur sig själv: ty han är en lögnare, och fadern till den.**

45 **Och eftersom jag säger *er* sanningen, tror ni mig inte.**

46 **Vem av er tillrättavisar mig om synd? Och om jag *alltså* säger sanningen, varför tror ni mig inte?**

47 **Han som är av Gud hör Guds ord: därför hör ni *dem* inte, eftersom ni inte är av Gud.**

48 Då svarade Judarna, och sa till honom, Säger vi inte rätt att du är en Samarit, och har en demon?

49 Jesus svarade, **Jag har inte en demon; utan jag ärar min Fader, och ni**

vanärrar mig.

50 Och jag söker inte min egen ära: det finns en *annan* som söker *den* och dömer.

51 Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Om en man ska hålla fast vid mina ord, ska han aldrig se döden.

52 Då sa Judarna till honom, Nu vet vi att du har en demon. Abraham är död, och profeterna; och du säger, Om en man ska hålla fast vid mina ord, skall han aldrig se döden.

53 Är du större än var fader Abraham, som är död? Och profeterna är döda: Vem gör du dig till?

54 Jesus svarade, Om jag ärrar mig själv, betyder min ära ingenting: det är min Fader som ärrar mig; om vem ni säger, att han är er Gud:

55 Men ni har inte känt honom; men jag känner honom: och om jag skulle säga, Jag känner honom inte, skall jag vara en lögnare som ni: men jag känner honom, och håller fast vid hans ord.

56 Er fader Abraham jublade över att han skulle få se min dag: och han såg *den*, och var glad.

57 Då sa Judarna till honom, Du är inte än femtio år gammal, och du har sett Abraham?

58 Jesus sa till dem, Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Innan Abraham var, Jag är.

59 Då tog de upp stenar för att kasta på honom: men Jesus dolde sig, och gick ut från templet, gående igenom mellan dem, och passerade så förbi.

Kapitel 9

1 Och medan *Jesus* passerade förbi, såg han en man som hade varit blind sedan födseln.

2 Och hans lärjungar frågade honom, sägande, Mästare, vem har syndat, denne man, eller hans föräldrar, att han skulle födas blind?

3 Jesus svarade, Varken har denne man syndat, eller hans föräldrar: men *det har skett* att Guds gärningar skulle manifesteras i honom.

4 Jag måste göra hans gärningar som har sänt mig, medan det är dag: natten kommer, då ingen man kan verka.

5 Så länge som jag ska vara i världen, är jag världens ljus.

6 Då han hade talat så, spottade han på marken, och gjorde lera av spottet, och smörjde ögonen på den blinde mannen med leran,

7 Och sa till honom, Gå, tvätta dig i Siloam dammen, (som betyder, Utsänd.) Därför gick han sin väg, och tvättade sig, och kom *tillbaka* seende.

8 Grannarna, och de som innan hade sett honom att han var blind, sa därför,

Är inte denne han som satt och tiggde?

9 Somliga sa, Denne är han: andra *sa*, Han är lik honom: *men* han sa, Jag är *han*.

10 Följaktligen sa de till honom, Hur blev dina ögon öppnade?

11 Han svarade och sa, En man vid namn Jesus gjorde lera, och smörjde mina ögon, och sa till mig, Gå till Siloam dammen, och tvätta dig: och jag gick och tvättade mig, och jag fick *min* syn.

12 Då sa de till honom, Var är han? Han sa, Jag vet inte.

13 De tog med sig honom som tidigare hade varit blind till Fariseerna.

14 Och det var sabbat då Jesus gjorde leran, och öppnade hans ögon.

15 Då frågade även Fariseerna ut honom igen, *om* hur han hade fått sin syn. Han sa till dem, Han lade lera över mina ögon, och jag tvättade mig, och *jag* ser.

16 Följaktligen sa några av Fariseerna, Denne man är inte av Gud, ty han iakttar inte sabbatsdagen. Andra sa, Hur kan en man som är en syndare göra sådana mirakel? Och det var en splittring bland dem.

17 Åter sa de till den blinde mannen, Vad säger du om honom, om att han har öppnat dina ögon? Han sa, Han är en profet.

18 Men Judarna trodde inte angående honom, att han hade varit blind, och fått sin syn, innan de hade kallat på föräldrarna till honom som hade fått sin syn.

19 Och de frågade dem, sägande, Är denne er son, vilken ni säger var född blind? Hur kan han då se nu?

20 Hans föräldrar svarade dem och sa, Vi vet att denne är vår son, och att han föddes blind:

21 Men hur han nu *kan* se, vet vi inte; eller vem *som* har öppnat hans ögon, vet vi inte: han är vuxen; fråga honom: han skall tala för sig själv.

22 Dessa *ord* sa hans föräldrar, eftersom de fruktade Judarna: ty Judarna hade redan enats om, att om någon skulle bekänna att han var Kristus, skulle han uteslutas ur synagogan.

23 Därför sa hans föräldrar, Han är vuxen; fråga honom.

24 Då kallade de åter på mannen som hade varit blind, och sa till honom, Ge Gud äran: vi vet att denne man är en syndare.

25 Han svarade och sa, Om han är en syndare *eller inte*, vet jag inte: jag vet en sak, att, jag var blind, *och* nu ser jag.

26 Då sa de återigen till honom, Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?

27 Han svarade dem, Jag har redan berättat för er, och ni hörde inte: Varför vill ni höra igen? Vill ni också bli hans lärjungar?

28 Då smädade de honom, och sa, Du är hans lärjunge; men vi är Mose

lärjungar.

29 Vi vet att Gud talade till Moses: men denne *gosse*, varifrån han är vet vi inte.

30 Mannen svarade och sa till dem, Ja här är en förbryllande sak, att ni inte vet varifrån han är, och *ändå* har han öppnat mina ögon.

31 Nu vet vi *ju* att Gud inte hör syndare: men om någon man ska vara en Gudstillbedjare, och ska göra hans vilja, honom hör han.

32 Sedan världens begynnelse har man inte hört att någon man har öppnat ögonen på en som föddes blind.

33 Om denne man inte var av Gud, kunde han inte göra något.

34 De svarade och sa till honom, Du föddes helt och hållet i synd, och du undervisar oss? Och de kastade ut honom.

35 Jesus hörde att de hade kastat ut honom; och när han hade funnit honom, sa han till honom, **Tror du på Guds Son?**

36 Han svarade och sa, Vem är han, Herre, att jag må förtrösta på honom?

37 Och Jesus sa till honom, **Du har både sett honom, och det är han som talar med dig.**

38 Och han sa, Herre, jag tror. Och han tillbad honom.

39 Och Jesus sa, **Till en dom har jag kommit in till denna värld, att de som inte ser skulle se; och så att de som ser skulle förblindas.**

40 Och *några* av Fariseerna som var med honom hörde dessa ord, och sa till honom, Är också vi blinda?

41 Jesus sa till dem, **Om ni vore blinda, skulle ni inte ha synd: men nu säger ni, Vi ser; alltså står er synd kvar.**

Kapitel 10

1 **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Han som inte går in i fårhagen genom dörren, utan klättrar in någon annan väg, densamme är en tjuv och en plundrare.**

2 **Men han som går in genom dörren är fårens herde.**

3 **För honom öppnar dörrvaktaren; och fåren hör hans röst: och han kallar på sina egna får vid namn, och leder ut dem.**

4 **Och när han ska föra fram sina egna får, går han framför dem, och fåren följer honom: ty de känner hans röst.**

5 **Och en främling kommer de inte följa, utan kommer fly ifrån honom: ty de känner inte igen främlingars röst.**

6 Denna liknelse talade Jesus till dem: men de förstod inte vad det var som han talade till dem.

7 Då sa Jesus åter till dem, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Jag**

är fårens dörr.

8 Alla som kom innan mig är tjuvar och plundrare: men fåren hörde dem inte.

9 Jag är dörren: om en man ska gå in genom mig, skall han räddas, och skall gå in och ut, och finna bete.

10 Tjuven kommer inte, utom för att stjäla, och döda, och förstöra: jag har kommit att de skulle ha liv, och att de skulle ha *det* i överflöd.

11 Jag är den gode herden: den gode herden ger sitt liv för fåren.

12 Men han som är lejd, och inte *är* herden, *för* vilken fåren inte är hans egna, ser vargen kommande, och lämnar fåren, och flyr: och vargen fångar dem, och skingrar fåren.

13 Den lejde flyr, eftersom han är en lejd arbetare, och bryr sig inte om fåren.

14 Jag är den gode herden, och känner mina *får*, och är känd hos mina.

15 Såsom Fadern känner mig, likaså känner jag Fadern: och jag ger mitt liv för fåren.

16 Och jag har andra får, vilka inte är av denna hage: också dem måste jag hämta, och de skall höra min röst; och det skall bli en hage, *och* en herde.

17 Därför älskar min Fader mig, eftersom jag ger mitt liv, att jag skulle ta det igen.

18 Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av mig själv. Jag har makt att lägga ner det, och jag har makt att ta det igen. Detta bud har jag fått av min Fader.

19 Genom detta tal uppstod det därför återigen en splittring bland Judarna.

20 Och många av dem sa, Han har en demon, och är galen; varför hör ni honom?

21 Andra sa, Dessa *ord* är inte orden från en som har en demon. Kan en demon öppna ögonen på de blindade?

22 Och i Jerusalem inföll tempelinvigningens högtid, och det var vinter.

23 Och Jesus vandrade i Solomons pelargång i templet.

24 Då samlade sig Judarna runt honom, och sa till honom, Hur länge tvingar du oss att stå i tvivel? Om du är Kristus, säg *det* till oss rakt ut.

25 Jesus svarade dem, **Jag har sagt er, och ni trodde inte: de gärningar som jag gör i min Faders namn, de vittnar om mig.**

26 Men ni tror inte, eftersom ni inte är av mina får, som jag sa till er.

27 Mina får hör min röst, och jag känner dem, och de följer mig:

28 Och till dem ger jag evigt liv; och de ska aldrig förgås, ej heller skall någon rycka dem ur min hand.

29 Min Fader, som gav mig *dem*, är större än alla; och ingen förmår att

rycka *dem* ur min Faders hand.

30 Jag och *min* Fader vi är ett.

31 Då tog Judarna åter upp stenar för att stena honom.

32 Jesus svarade dem, **Många goda gärningar har jag visat er från min Fader; för vilken av dessa gärningar stenar ni mig?**

33 Judarna svarade honom, sägande, För en god gärning stenar vi dig inte; utan för hädelse; och därför att du, varande en människa, gör dig själv *till* Gud.

34 Jesus svarade dem, **Är det inte skrivet i er lag, Jag sa, Ni är gudar?**

35 Om han kallade dem gudar, *dem* vilka Guds ord kom till, och skriften kan inte upphävas;

36 Säger ni *då* om honom, som Fadern har avskilt, och sänt in till världen, Du hädar; eftersom jag sa, Jag är Guds Son?

37 Om jag inte gör min Faders gärningar, tro mig inte.

38 Men om jag gör *dem*, även om ni inte ska tro mig, tro gärningarna: att ni må veta, och tro, att Fadern *är* i mig, och jag i honom.

39 Följaktligen sökte de återigen att gripa honom: men han undkom från deras hand.

40 Och begav sig återigen iväg *till* andra sidan Jordan till den plats där Johannes först döpte; och där stannade han.

41 Och många kom till honom, och sa, Johannes gjorde inga mirakel: men allt som Johannes sa om denne man var sant.

42 Och många trodde där på honom.

Kapitel 11

1 Nu var en viss *man* sjuk, *vid namn* Lasarus, från Betania, Marias och hennes syster Martas by.

2 (Det var *denna* Maria som smorde Herren med smörjelse, och torkade hans fötter med sitt hår, vars bror Lasarus var sjuk.)

3 Hans systrar skickade därför *bud* till honom, sägande, Herre, se, han som du älskar är sjuk.

4 När Jesus hörde *detta*, sa han, **Denna sjukdom är inte till död, utan för Guds ära, att Guds Son därigenom skulle bli ärad.**

5 Nu älskade Jesus Marta, och hennes syster, och Lasarus.

6 När han alltså hade hört att han var sjuk, stannade han alltjämt, i två dagar, kvar på samma plats där han var.

7 Därefter säger han till *sina* lärjungar, **Låt oss gå till Judeen igen.**

8 *Hans* lärjungar säger till honom, Mästare, Judarna sökte nyss att stena dig; och du går dit igen?

9 Jesus svarade, **Har inte dagen tolv timmar? Om någon ska vandra på dagen, snubblar han inte, ty han ser den här världens ljus.**

10 **Men om en man ska vandra om natten, snubblar han, ty inget ljus är i honom.**

11 Detta sa han, och efter det säger han till dem, **Vår vän Lasarus sover; men jag går, att jag må väcka honom ur sömnen.**

12 Då sa hans lärjungar, Herre, om han sover, kommer han bli bra *igen*.

13 Fast Jesus talade om hans död: men de trodde att han hade talat om att vila sig i sömn.

14 Då sa Jesus rakt ut till dem, **Lasarus är död.**

15 **Och jag är glad för er skull att jag inte var där, att ni må tro; men låt oss gå till honom.**

16 Då sa Tomas, som kallas Didymus, till sina medlärjungar, Låt oss också gå, att vi må dö med honom.

17 Då Jesus kom *fram*, fann han att han redan hade *legat* i graven *i* fyra dagar.

18 Nu låg Betania nära Jerusalem, ungefär femton längder därifrån:

19 Och många av Judarna kom till Marta och Maria, för att trösta dem angående deras bror.

20 Marta, så fort hon nu hörde att Jesus var ankommande, gick och mötte honom: men Maria satt *alltjämt kvar* i huset.

21 Då sa Marta till Jesus, Herre, om du hade varit här, hade min bror inte dött.

22 Men jag vet, att även nu, vad än du ska be Gud om, kommer Gud ge dig.

23 Jesus säger till henne, **Din bror skall stå upp igen.**

24 Marta säger till honom, Jag vet att han skall stå upp igen vid uppståndelsen på den sista dagen.

25 Jesus sa till henne, **Jag är uppståndelsen, och livet: han som förtröstar på mig, om han än vore död, skall han ändå leva:**

26 **Och vem än som lever och förtröstar på mig ska aldrig någonsin dö. Tror du detta?**

27 Hon säger till honom, Ja, Herre: Jag tror att du är Kristus, Guds Son, som skulle komma in till världen.

28 Och när hon hade sagt så, gick hon iväg, och kallade på Maria enskilt, sägande, Mästaren är här, och kallar efter dig.

29 Så fort hon hörde *det*, reste hon sig hastigt, och kom till honom.

30 Nu hade Jesus ännu inte kommit in till staden, utan var vid den plats där Marta mötte honom.

31 När då Judarna, som var hos henne i huset, och tröstade henne, såg Maria, att hon reste sig hastigt och gick ut, följde *de* henne, sägande, Hon

går till graven för att gråta där.

32 När då Maria hade kommit dit där Jesus var, och såg honom, föll hon ner till hans fötter, sägande till honom, Herre, om du hade varit här, hade min bror inte dött.

33 När Jesus såg henne gråta, och också Judarna gråta som kom med henne, stönade han därför i anden, och var besvärad,

34 Och sa, **Var har ni lagt honom?** De sa till honom, Herre, kom och se.

35 Jesus grät.

36 Då sa Judarna, Se hur han älskade honom!

37 Och somliga av dem sa, Kunde inte denne man, som öppnade ögonen på den blinde, ha gjort så att även denne man inte skulle ha dött?

38 Jesus därför åter stönande i sig själv kommer till graven. Det var en grotta, och en sten låg över den.

39 Jesus sa, **Ta bort stenen.** Marta, den dödes syster, säger till honom, Herre, redan nu stinker han: ty han har varit *död* i fyra dagar.

40 Jesus säger till henne, **Sa jag inte till dig, att, om du skulle tro, skall du se Guds härlighet?**

41 Då tog de undan stenen *från det ställe* där den döde var lagd. Och Jesus lyfte upp *sin* blick, och sa, **Fader, jag tackar dig att du har hört mig.**

42 Och jag visste att du alltid hör mig: men för folket som står här sa jag det, att de skulle tro att du har sänt mig.

43 Och då han hade talat så, ropade han med hög röst, **Lasarus, kom ut.**

44 Och han som var död kom fram, händer och fötter lindade med gravkläder: och hans ansikte lindat med en duk. Jesus säger till dem, **Lös honom, och låt honom gå.**

45 Många av de Judar som kom till Maria, och hade sett de ting som Jesus gjorde, trodde då på honom.

46 Men somliga av dem begav sig iväg till Fariseerna, och berättade för dem vilka ting Jesus hade gjort.

47 Då samlade överstepräster och Fariseerna till ett råd, och sa, Vad *ska* vi göra? Ty denne man gör många mirakel.

48 Om vi på detta sätt skulle låta honom vara, kommer alla *människor* tro på honom: och Romarna skall komma och ta ifrån *oss* både vår plats och *vår* nation.

49 Och en av dem, *som hette* Kaifas, varande överstepräst det året, sa till dem, Ni förstår ingenting alls,

50 Eller besinnar, att det är fördelaktigt för oss, att en man skulle dö för folket, och att hela nationen inte skulle gå under.

51 Och detta talade han inte av sig själv: utan varande överstepräst det året, profeterade han att Jesus skulle dö för den nationen;

52 Och inte endast för den nationen, utan också att han skulle församla till ett Guds barn som var skingrade utomlands.
53 Från den dagen framåt, då rådgjorde de tillsammans för att döda honom.
54 Därför vandrade inte Jesus längre öppet bland Judarna; utan gav sig av därifrån till ett område nära ödemarken, till en stad som heter Efraim, och stannade där med sina lärjungar.
55 Och Judarnas påsk var nära: och många begav sig ut från landsbygden upp till Jerusalem innan påsken, för att rena sig.
56 Då sökte de efter Jesus, och sa mellan sig själva, när de stod i templet, Vad tror ni, att han inte ska komma till högtiden?
57 Nu hade både överstepräster och Fariseerna givit en befallning, att, om någon skulle veta var han var, skulle han berätta *det*, att de skulle kunna gripa honom.

Kapitel 12

1 Sex dagar före påsken kom då Jesus till Betania, där Lasarus var som hade varit död, vilken han reste upp från de döda.
2 Där ordnade de en middag *för* honom; och Marta serverade: och Lasarus var en av dem som satt till bords med honom.
3 Då tog Maria ett pund smörjelse av äkta nardus, väldigt dyrbar, och smorde Jesu fötter, och torkade hans fötter med sitt hår: och huset fylldes av doften från smörjelsen.
4 Då säger en av hans lärjungar, Judas Iskariot, Simons *son*, som skulle förråda honom,
5 Varför sålde man inte denna smörjelse för trehundra penningar, och gav åt de fattiga?
6 Detta sa han, inte för att han hade omtanke om de fattiga; utan eftersom han var en tjuv, och hade påsen, och bar det som lades i den.
7 Då sa Jesus, **Låt henne vara: hon har sparat den till dagen för min begravning.**
8 **Ty de fattiga har ni alltid ibland er; men mig har ni inte alltid.**
9 Mycket folk, av Judarna, visste nu att han var där: och de kom inte endast för Jesus skull, utan också för att de skulle få se Lasarus, som han hade rest upp från de döda.
10 Men översteprästerna rådslog om att de också skulle döda Lasarus;
11 Ty på grund av honom gick många av Judarna iväg, och trodde på Jesus.
12 På nästa dag, när mycket folk som hade kommit till högtiden hörde att Jesus var på väg till Jerusalem,
13 Tog de palmgrenar, och gick ut för att möta honom, och ropade,

Hosianna: Välsignad är Israels Kung som kommer i Herrens namn.

14 Och Jesus, då han hade funnit en ung åsna, satte sig på den; såsom det är skrivet,

15 Frukta inte, dotter Sion: se, din Kung kommer, sittande på ett åsnefö.

16 Dessa ting förstod inte hans lärjungar först: men när Jesus blev förhärligad, då kom de ihåg att dessa saker var skrivna om honom, och *att* de hade gjort dessa saker för honom.

17 Därför vittnade folket, vilka var med honom när han kallade ut Lasarus från hans grav, och reste upp honom från de döda.

18 *Och* av denna anledning mötte också folkskaran honom, ty de hörde att han hade gjort detta mirakel.

19 Fariseerna sa därför mellan sig själva, Ser ni hur ni inte lyckas med något? Se, världen har gått efter honom.

20 Och bland dem som kom upp till högtiden för att tillbe fanns vissa Greker.

21 Dessa kom följaktligen till Filippus, som var från Betsaida i Galileen, och bad honom, sägande, Herrn, vi skulle vilja träffa Jesus.

22 Filippus kommer och berättar *detta* för Andreas: och Andreas och Filippus berättar *det* igen för Jesus.

23 Och Jesus svarade dem, sägande, **Timmen är kommen, att Människosonen skulle bli förhärligad.**

24 **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Om inte ett vetekorn faller till jorden och ska dö, så förblir det ensamt: men om det ska dö, frambringar det mycket frukt.**

25 **Han som älskar sitt liv skall mista det; och han som hatar sitt liv i den här världen skall bevara det till evigt liv.**

26 **Om någon ska tjäna mig, låt honom medfölja mig; och där jag är, där skall också min tjänare vara: om någon ska tjäna mig, kommer *min* Fader ära honom.**

27 **Nu är min själ besvärad; och vad ska jag säga? Fader, rädda mig från denna timme: men jag kom *ju* för denna sak till denna timme.**

28 **Fader, förhärliga ditt namn.** Då kom en röst från himlen, *sägande*, Jag har både förhärligat *det*, och skall återigen förhärliga *det*.

29 Följaktligen sa folket, som stod där, och hörde *detta*, att det åskade: andra sa, En ängel talade till honom.

30 Jesus svarade och sa, **Denna röst kom inte för mig, utan för er skull.**

31 **Nu sker den här världens dom: nu skall den här världens furste kastas ut.**

32 **Och jag, om jag ska lyftas upp från jorden, kommer dra alla *människor* till mig.**

33 Detta sa han, tillkännagivande vilken slags död han skulle dö.

34 Folket svarade honom, Vi har hört från lagen att Kristus stannar för evigt: och hur *kan* du säga, Människosonen måste lyftas upp? Vem är denne Människoson?

35 Då sa Jesus till dem, **Ännu en liten stund är ljuset hos er. Vandra medan ni har ljuset, att inte mörker ska komma över er: ty han som vandrar i mörker vet inte vart han går.**

36 **Förtrösta på ljuset, medan ni har ljus, att ni må vara ljusets barn.** Dessa ting talade Jesus, och gick iväg, och dolde sig för dem.

37 Men fastän han hade gjort så många mirakel inför dem, trodde de ändå inte på honom:

38 Att profeten Jesajas tal skulle uppfyllas, som han talade, Herre, vem har trott vår förkunnelse? Och för vem har Herrens arm blivit uppenbarad?

39 Därför kunde de inte tro, eftersom Jesaja åter sa,

40 Han har förblindat deras ögon, och förhärdat deras hjärta; att de inte skulle se med *sina* ögon, eller skulle förstå med *sitt* hjärta, och skulle bli konverterade, och jag skulle hela dem.

41 Dessa ting sa Jesaja, när han såg hans härlighet, och talade om honom.

42 Likväl trodde också många bland rådsherrarna på honom; men med anledning av Fariseerna bekände de *honom* inte, att de inte skulle bli utestängda från synagogan:

43 Ty de älskade människoära mer än Guds ära.

44 Jesus ropade och sa, **Han som tror på mig, tror inte på mig, utan på honom som sände mig.**

45 **Och han som ser mig ser honom som sände mig.**

46 **Jag är kommen som ett ljus till världen, att vem än som förtröstar på mig inte skulle förbli i mörker.**

47 **Och om någon man ska höra mina ord, och inte ska tro, dömer jag inte honom: ty jag kom inte för att jag skulle döma världen, utan för att rädda världen.**

48 **Han som avvisar mig, och inte mottar mina ord, har en som dömer honom: det ordet som jag har talat, detsamma skall döma honom på den sista dagen.**

49 Ty jag har inte talat av mig själv; utan Fadern som sände mig, han gav mig befallning, vad jag skulle säga, och vad jag skulle tala.

50 Och jag vet att hans befallning är evigt liv: därför, vad än jag talar, talar jag på detta sätt: såsom Fadern sa till mig.

Kapitel 13

1 Nu, innan påskhögtiden, då Jesus visste att hans timme hade kommit att han skulle gå ut ur denna värld till Fadern, havande älskat sina egna som var i världen, han älskade dem in i det sista.

2 Och middagen var över, djävulen, havande nu lagt in *det* i Judas Iskariots hjärta, Simons *son*, att förråda honom;

3 Jesus, vetande att Fadern hade givit allt i hans händer, och att han kommit från Gud, och gick till Gud;

4 Reser sig från middagen, och lade ifrån sig sina kläder; och tog en handduk, och lindade om sig själv.

5 Sedan håller han vatten i en skål, och började att tvätta lärjungarnas fötter, och att torka *dem* med handduken som han var omlindad med.

6 Då kommer han till Simon Petrus: och Petrus säger till honom, Herre, tvättar du mina fötter?

7 Jesus svarade och sa till honom, **Nu vet du inte vad jag gör; men du skall veta efteråt.**

8 Petrus säger till honom, Du ska aldrig tvätta mina fötter. Jesus svarade honom, **Om jag inte ska tvätta dig, har du ingen del med mig.**

9 Simon Petrus säger till honom, Herre, inte endast mina fötter, utan också *mina* händer och *mitt* huvud.

10 Jesus säger till honom, **Han som är tvättad behöver inte tvätta sig utom *sina* fötter, utan *han* är helt ren: och ni är rena, men inte alla.**

11 Ty han visste vem som skulle förråda honom; därför sa han, **Ni är inte alla rena.**

12 Så efter att han hade tvättat deras fötter, och tagit på sig sina kläder, och satt sig ner igen, sa han till dem, **Förstår ni vad jag har gjort för er?**

13 **Ni kallar mig Mästare och Herre: och ni säger rätt; ty Jag är *det*.**

14 **Om jag då, *er* Herre och Mästare, har tvättat era fötter; borde också ni tvätta varandras fötter.**

15 **Ty jag har givit er ett exempel, att ni skulle göra som jag har gjort för er.**

16 **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Tjänaren är inte förmer än sin herre; ej heller är han *som är* sänd förmer än han som sände honom.**

17 **Om ni förstår dessa ting, lyckliga är ni om ni ska göra dem.**

18 **Jag talar inte om er alla: jag vet vilka jag har valt: men *detta sker* att skriften må uppfyllas, Han som åt bröd med mig lyfte sin häl mot mig.**

19 Nu berättar jag *det* för er innan det har skett, att, när det ska ha skett, ni må tro att Jag är *han*.

20 **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Han som mottar den än jag ska sända mottar mig; och han som mottar mig mottar honom som sände mig.**

21 När Jesus hade sagt så, blev han besvärad i anden, och betygade, och sa, **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, att en av er skall förråda mig.**

22 Då tittade lärjungarna på varandra, tvivlande över vem han talade om.

23 Vid Jesu famn lutade sig nu en av hans lärjungar, *den* vilken Jesus älskade.

24 Därför gjorde Simon Petrus tecken till honom, att han skulle fråga vem det var som han talade om.

25 Han liggande på Jesu bröst säger då till honom, Herre, vem är det?

26 Jesus svarade, **Det är han, åt vem jag skall ge en brödbit, när jag har doppat *den*.** Och när han hade doppat brödbiten, gav han *den* till Judas Iskariot, Simons *son*.

27 Och efter brödbiten gick Satan in i honom. Då sa Jesus till honom, **Detta du gör, gör det snart.**

28 Nu visste ingen vid bordet varför han sa detta till honom.

29 Ty några *av dem* trodde, eftersom Judas hade påsen, att Jesus hade sagt åt honom, Köp *de saker* som vi behöver till högtiden; eller, att han skulle ge något åt de fattiga.

30 Havande då mottagit brödbiten gick han genast ut: och det var natt.

31 När han hade gått ut, sa Jesus följaktligen, **Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom.**

32 **Om Gud är förhärligad i honom, skall Gud också förhärliga honom i sig själv, och skall genast förhärliga honom.**

33 ***Mina* små barn, ännu en liten stund är jag hos er. Ni kommer söka mig: och som jag sa till Judarna, Dit jag går, kan ni inte komma; så säger jag nu till er.**

34 **Ett nytt bud ger jag er, Att ni ska älska varandra; såsom jag har älskat er, att ni också skulle älska varandra.**

35 **Av detta kommer alla *människor* veta att ni är mina lärjungar, om ni ska ha kärlek till varandra.**

36 Simon Petrus sa till honom, Herre, vart går du? Jesus svarade honom, **Dit jag går, kan du inte medfölja mig nu; men du skall medfölja mig efteråt senare.**

37 Petrus sa till honom, Herre, varför kan jag inte medfölja dig nu? Jag kommer ge mitt liv för din skull.

38 Jesus svarade honom, **Skall du ge ditt liv för min skull? Sannerligen, sannerligen, jag säger till dig, Tuppen skall inte gala, innan du tre gånger har förnekat mig.**

Kapitel 14

- 1 **Låt inte ert hjärta oroas: ni förtröstar på Gud, förtrösta också på mig.**
- 2 **I min Faders hus finns många rum: om inte, skulle jag ha berättat *det* för er. Jag går för att färdigställa en plats för er.**
- 3 **Och om jag ska gå och färdigställa en plats för er, kommer jag komma tillbaka igen, och ta er till mig; att där jag är, *där* skulle också ni vara.**
- 4 **Och vart jag går vet ni, och vägen vet ni.**
- 5 Tomas säger till honom, Herre, vi vet inte vart du går; och hur kan vi veta vägen?
- 6 Jesus säger till honom, **Jag är vägen, sanningen, och livet: ingen man kommer till Fadern, utom genom mig.**
- 7 **Om ni hade känt mig, skulle ni också ha känt min Fader: och härefter känner ni honom, och har sett honom.**
- 8 Filippus säger till honom, Herre, visa oss Fadern, och det är nog för oss.
- 9 Jesus säger till honom, **Har jag varit så lång tid hos er, och ändå har du inte lärt känna mig, Filippus? Han som har sett mig har sett Fadern; och hur *kan* du *då* säga, Visa oss Fadern?**
- 10 **Tror du inte att jag är i Fadern, och Fadern i mig? De ord som jag talar till er talar jag inte av mig själv: utan Fadern som bor i mig, han gör gärningarna.**
- 11 **Tro mig att jag *är* i Fadern, och Fadern i mig: om inte, tro mig för själva gärningarnas skull.**
- 12 **Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Han som förtröstar på mig, han kommer också göra de gärningar som jag gör; och större *gärningar* än dessa skall han göra; ty jag går till min Fader.**
- 13 **Och vad än ni ska be om i mitt namn, det kommer jag göra, att Fadern må förhärligas i Sonen.**
- 14 **Om ni ska be om något i mitt namn, skall jag göra *det*.**
- 15 **Om ni ska älska mig, håll fast vid mina bud.**
- 16 **Och jag kommer be Fadern, och han skall giva er en annan Tröstare, att han må stanna hos er för evigt;**
- 17 ***Ja* sanningens Ande; som världen inte kan ta emot, ty den ser honom inte, inte heller känner *den* honom: men ni känner honom; ty han bor hos er, och skall vara i er.**
- 18 **Jag kommer inte lämna er utan tröst: jag skall komma till er.**
- 19 **Ännu en liten stund, och världen ser mig inte mer; men ni ser mig:**

och eftersom jag lever, skall också ni leva.

20 På den dagen kommer ni veta att jag *är* i min Fader, och ni i mig, och jag i er.

21 Han som har mina bud, och håller fast vid dem, han är den som älskar mig: och han som älskar mig skall vara älskad av min Fader, och jag skall älska honom, och skall manifesteras för honom.

22 Judas säger till honom, inte Iskariot, Herre, hur sker det att du ska manifesteras för oss, och inte för världen?

23 Jesus svarade och sa till honom, **Om en man ska älska mig, kommer han hålla fast vid mina ord: och min Fader kommer älska honom, och vi skall komma till honom, och göra vår boplats hos honom.**

24 Han som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord: och ordet som ni hör är inte mitt, utan Faderns som sände mig.

25 Dessa ting har jag talat till er, varande *ännu* kvar hos er.

26 Men Tröstaren, *som är* den Helige Anden, som Fadern kommer sända i mitt namn, han skall lära er alla ting, och påminna er om alla ting, allt som jag har sagt till er.

27 Frid lämnar jag åt er, min frid ger jag till er: inte såsom världen ger. Låt inte ert hjärta vara oroligt, låt det inte heller räddas.

28 Ni har hört hur jag sa till er, Jag går bort, och kommer *åter* till er. Om ni älskade mig, skulle ni glädjas, eftersom jag sa, Jag går till Fadern: ty min Fader är större än jag.

29 Och nu har jag berättat *det* för er innan det har skett, att, när det ska ha skett, ni skulle tro.

30 Härefter skall jag inte tala mycket med er: ty denna världens furste kommer, och har inget i mig.

31 Men att världen må förstå att jag älskar Fadern; och såsom Fadern gav mig befallning, så gör jag. Stå upp, låt oss gå härifrån.

Kapitel 15

1 Jag är det sanna vinträdet, och min Fader är vingårdsmannen.

2 Var gren i mig som inte bär frukt tar han bort: och var *gren* som bär frukt, den renar han, att den ska bära mer frukt.

3 Nu är ni rena genom det ord som jag har talat till er.

4 Förbli i mig, och jag i er. Såsom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte ska förbli i vinträdet; kan inte heller ni *det*, om ni inte ska förbli i mig.

5 Jag är vinträdet, ni *är* grenarna: Han som förblir i mig, och jag i honom, densamme frambringar mycket frukt: ty utan mig kan ni inte

göra något.

6 Om en man inte ska förbli i mig, kastas han bort som gren, och förtorkas; och män samlar ihop dem, och kastar *dem* till elden, och de bränns.

7 Om ni ska förbli i mig, och mina ord ska förbli i er, skall ni be om vad ni må önska, och det skall bli gjort för er.

8 I detta är min Fader förhärligad, att ni skulle bära mycket frukt; så här kommer ni vara mina lärjungar.

9 Såsom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er: fortsatt ni i min kärlek.

10 Om ni ska hålla fast vid mina bud, skall ni förbli i min kärlek; såsom jag har hållit fast min Faders bud, och förblir i hans kärlek.

11 Dessa ting har jag talat till er, att min glädje skulle förbli i er, och *att* er glädje skulle vara fullständig.

12 Detta är mitt bud, Att ni ska älska varandra, såsom jag har älskat er.

13 Ingen har större kärlek än det här, att en man ska ge sitt liv för sina vänner.

14 Ni är mina vänner, om ni ska göra vad än jag befäller er.

15 Härefter kallar jag er inte tjänare; ty tjänaren vet inte vad hans herre gör: men er har jag kallat vänner; ty allt som jag har hört av min Fader har jag tillkännagivit för er.

16 Ni har inte valt mig, utan jag har valt er, och tillsatt er, att ni skulle gå och frambringa frukt, och *att* er frukt skulle bestå: att vad än ni ska be Fadern om i mitt namn, ska han skänka er.

17 Dessa ting befäller jag er, att ni ska älska varandra.

18 Om världen hatar er, vet ni att den hatade mig innan *den hatade* er.

19 Om ni vore av världen, skulle världen älska sitt eget: men eftersom ni inte är av världen, utan jag har utvalt er ur världen, därför hatar världen er.

20 Kom ihåg det ordet som jag sa till er, Tjänaren är inte förmer än sin herre. Om de har förföljt mig, kommer de också förfölja er; om de har bevarat mitt tal, kommer de också att bevara ert.

21 Men alla dessa ting kommer de att göra mot er för mitt namns skull, ty de känner inte honom som sände mig.

22 Om jag inte hade kommit och talat till dem, hade de inte haft synd: men nu har de ingen täckmantel för sin synd.

23 Han som hatar mig hatar också min Fader.

24 Om jag inte bland dem hade gjort de gärningar som ingen annan man gjorde, hade de inte haft synd: men nu har de både sett och hatat både mig och min Fader.

25 Men *detta sker*, att det ordet skulle uppfyllas som är skrivet i deras lag, De hatade mig utan orsak.

26 Men när Tröstaren ska ha kommit, som jag kommer sända till er från Fadern, *ja* sanningens Ande, som utgår från Fadern, *då* skall han vittna om mig:

27 Och ni skall också vittna, ty ni har varit med mig från begynnelsen.

Kapitel 16

1 Dessa saker har jag talat till er, att ni inte skulle stöta er.

2 De kommer utesluta er ur synagogorna: Ja, den tid kommer, att vem som än dödar er ska tro att han gör Gud *en* tjänst.

3 Och dessa saker kommer de göra mot er, eftersom de inte har känt Fadern, *och* inte heller mig.

4 Men dessa ting har jag berättat för er, att när den tiden ska komma, ni *då* må komma ihåg att jag har berättat om det för er. Och dessa saker sa jag inte till er i början, eftersom jag *då* var hos er.

5 Men nu går jag min väg till honom som sände mig; och ingen av er frågar mig, Vart går du?

6 Men eftersom jag har sagt dessa ting till er, har sorg fyllt ert hjärta.

7 Dock säger jag er sanningen; Det är gynnsamt för er att jag skulle gå bort: ty om jag inte ska gå bort, kommer inte Tröstaren komma till er; men om jag ska ge mig av, skall jag sända honom till er.

8 Och när han har kommit, kommer han överbevisa världen om synd, och om rättfärdighet, och om dom:

9 Om synd, ty de tror inte på mig;

10 Om rättfärdighet, ty jag går till min Fader, och ni ser mig inte längre;

11 Om dom, ty den här världens furste är dömd.

12 Jag har fortfarande många saker att säga till er, men ni kan inte bära dem nu.

13 Men när han, sanningens Ande, ska ha kommit, kommer han vägleda er in till all sanning: ty han skall inte tala av sig själv; utan vad än han ska höra, *det* skall han tala: och han kommer visa er kommande ting.

14 Han kommer förhärlika mig: ty han skall motta av mitt, och skall visa *det* för er.

15 Alla ting som Fadern har är mina: därför sa jag, att han kommer ta av mitt, och kommer visa *det* för er.

16 En liten stund, och ni ska inte se mig: och åter, en liten stund, och ni

skall se mig, eftersom jag går till Fadern.

17 Då sa *några* av hans lärjungar mellan sig själva, Vad är detta som han säger till oss, En liten stund, och ni ska inte se mig: och åter, en liten stund, och ni skall se mig: och, Eftersom jag går till Fadern?

18 Följaktligen sa de, Vad är detta som han säger, En liten stund? Vi vet inte vad han säger.

19 Nu visste Jesus att de ville fråga honom, och sa till dem, **Frågar ni mellan varandra om det som jag sa, En liten stund, och ni ska inte se mig: och åter, en liten stund, och ni skall se mig?**

20 Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Att ni kommer gråta och sörja, men världen skall glädjas: och ni skall vara sorgsna, men er sorg skall vändas till glädje.

21 En kvinna har smärta när hon föder barn, eftersom hennes timme är kommen: men så fort hon ska ha fött barnet, *så* kommer hon inte längre ihåg lidandet, i glädjen över att en människa är född till världen.

22 Och därför har ni nu sorg: men jag kommer se er igen, och ert hjärta skall glädjas, och er glädje tar ingen ifrån er.

23 Och på den dagen skall ni inte be mig om något. Sannerligen, sannerligen, jag säger till er, Vad än ni ska be Fadern om i mitt namn, kommer han skänka er.

24 Hittills har ni inte bett om något i mitt namn: be, och ni skall få, att er glädje må bli fullkomlig.

25 Dessa saker har jag talat till er i ordspråk: men den tid kommer, när jag inte längre skall tala till er i ordspråk, utan jag skall öppet visa er om Fadern.

26 På den dagen skall ni be i mitt namn: och jag säger inte till er, att jag kommer be Fadern för er:

27 Ty Fadern själv älskar er, ty ni har älskat mig, och har trott att jag gick ut från Gud.

28 Jag gick ut från Fadern, och har kommit in till världen: åter, lämnar jag världen, och går till Fadern.

29 Hans lärjungar sa till honom, Se, nu talar du öppet, och talar inte ordspråk.

30 Nu vet vi att du vet alla ting, och inte har behov av att någon skulle fråga dig: av detta tror vi att du gick ut från Gud.

31 Jesus svarade dem, **Ni tror nu?**

32 Se, den timmen kommer, ja, *den* är nu kommen, att ni ska bli skingrade, var man till sitt eget, och *ni* ska lämna mig ensam: men ändå är jag inte ensam, ty Fadern är med mig.

33 Dessa saker har jag talat till er, att ni i mig skulle ha frid. I världen

skall ni lida bedrövelse: men var vid gott mod; jag har besekrat världen.

Kapitel 17

1 Dessa ord talade Jesus, och lyfte sin blick mot himlen, och sa, Fader, timmen är kommen; förhärliga din Son, att din Son också må förhärliga dig:

2 Såsom du har givit honom makt över allt kött, att han skulle ge evigt liv till så många som du har givit honom.

3 Och detta är evigt liv, att de skulle känna dig den ende sanne Guden, och Jesus Kristus, som du har sänt.

4 Jag har förhärligat dig på jorden: jag har fullgjort det verk som du gav mig att göra.

5 Och nu, O Fader, förhärliga du mig hos dig själv med den härlighet som jag hade med dig innan världen var *till*.

6 Jag har manifesterat ditt namn för de människor som du gav mig från världen: dina var de, och du gav dem till mig; och de har hållit fast vid ditt ord.

7 Nu har de förstått att alla ting, vad än du har givit mig, är av dig.

8 Ty jag har givit dem de ord som du gav mig; och de har mottagit *dem*, och har i sanning förstått att jag gick ut från dig, och de har trott att du sände mig.

9 Jag ber för dem: jag ber inte för världen, utan för dem som du har givit mig; ty de är dina.

10 Och alla mina är dina, och dina är mina; och jag är förhärligad i dem.

11 Och nu är jag inte längre i världen, men dessa är i världen, och jag kommer till dig. Helige Fader, bevara dem som du har givit mig genom ditt eget namn, att de må vara ett, såsom vi *är*.

12 Medan jag var hos dem i världen, bevarade jag dem i ditt namn: de som du gav mig har jag bevarat, och inte en enda av dem är förlorad, förutom undergångssonen; att skriften skulle uppfyllas.

13 Och nu kommer jag till dig; och dessa ting talar jag i världen, att de skulle ha min glädje uppfylld i sig själva.

14 Jag har givit dem ditt ord; och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, såsom jag inte är av världen.

15 Jag ber inte att du skulle hämta ut dem ur världen, men att du skulle bevara dem från det onda.

16 De är inte av världen, såsom jag inte är av världen.

- 17 Heliggör dem genom din sanning: ditt ord är sanning.
- 18 Liksom du har sänt mig in till världen, så har jag också sänt dem in till världen.
- 19 Och för deras skull helgar jag mig, att också de skulle heliggöras genom sanningen.
- 20 Inte heller ber jag endast för dessa, utan också för dem som skall förtrösta på mig genom deras ord;
- 21 Att de alla ska vara ett; såsom du, Fader, *är* i mig, och jag i dig, att också de ska vara ett i oss: att världen ska tro att du har sänt mig.
- 22 Och den härlighet som du gav mig har jag givit dem; att de ska vara ett, såsom vi är ett:
- 23 Jag i dem, och du i mig, att de ska göras fullkomliga i ett; och att världen ska veta att du har sänt mig, och har älskat dem, såsom du har älskat mig.
- 24 Fader, jag vill att också de, *dem* som du har givit mig, ska vara hos mig där jag är; att de ska se min härlighet, som du har givit mig: ty du älskade mig innan världens grundläggning.
- 25 O rättfärdige Fader, världen har inte känt dig: men jag har känt dig, och dessa har förstått att du har sänt mig.
- 26 Och jag har tillkännagivit ditt namn för dem, och kommer tillkännage *det*: att den kärlek som du har älskat mig med ska vara i dem, och jag i dem.

Kapitel 18

- 1 När Jesus hade talat dessa ord, gick han ut med sina lärjungar över Kidronbäcken, där det fanns en trädgård, som han och hans lärjungar gick in till.
- 2 Och Judas, som förrådde honom, kände också till platsen: ty Jesus drog sig ofta tillbaka dit med sina lärjungar.
- 3 Judas, havande fått ett förband *av män* och tjänare från översteprästerna och Fariseerna, kom då dit med lyktor och facklor och vapen.
- 4 Jesus, vetande allt som skulle komma över honom, gick följaktligen fram, och sa till dem, **Vem söker ni?**
- 5 De svarade honom, Jesus från Nasaret. Jesus säger till dem, **Jag är han.** Och Judas, som förrådde honom, stod också *där* med dem.
- 6 Så fort han då hade sagt till dem, Jag är *han*, vek de bakåt, och föll till marken.
- 7 Då frågade han dem igen, **Vem söker ni?** Och de sa, Jesus från Nasaret.
- 8 Jesus svarade, **Jag har sagt er att Jag är han: om ni alltså söker mig,**

låt dessa gå iväg:

9 Att det tal skulle fullbordas, som han talade, Av dem som du gav mig har jag inte förlorat en enda.

10 Nu hade Simon Petrus ett svärd *och* drog det, och högg översteprästens tjänare, och högg av hans högra öra. Tjänarens namn var Malkus.

11 Då sa Jesus till Petrus, **Sätt ditt svärd i skidan: den bågare som min Fader har givit mig, ska jag inte dricka den?**

12 Förbandet och befälhavaren och Judarnas tjänare grep då Jesus, och band honom,

13 Och förde bort honom till Hannas först; ty han var svärfar till Kaifas, som var överstepräst det året.

14 Nu var Kaifas han, som hade givit råd till Judarna, att det var fördelaktigt att en man skulle dö för folket.

15 Och Simon Petrus följde efter Jesus, och *det gjorde även* en annan lärjunge: den lärjungen var bekant med översteprästen, och gick in med Jesus in till översteprästens gård.

16 Men Petrus stod vid porten utanför. Då gick den andre lärjungen ut, *han* som var bekant med översteprästen, och talade med henne som vaktade porten, och hämtade in Petrus.

17 Då säger kvinnan som vaktade porten till Petrus, Är inte också du *en* av den mannens lärjungar? Han säger, Jag är inte.

18 Och tjänarna och vakterna stod där, vilka hade gjort en koleld; ty det var kallt: och de värmde sig: och Petrus stod med dem, och värmde sig.

19 Översteprästen frågade då Jesus om hans lärjungar, och om hans doktrin.

20 Jesus svarade honom, **Jag talade öppet till världen; jag undervisade alltid i synagogan, och i templet, där Judarna alltid församlas; och i hemlighet har jag inget talat.**

21 **Varför frågar du mig? Fråga dem som hörde mig, vad jag har sagt till dem: se, de vet vad jag sa.**

22 Och när han hade talat så, slog en av vakterna, som stod bredvid, Jesus med handflatan, sägande, Svarar du översteprästen så?

23 Jesus svarade honom, **Om jag har talat ont, vittna *då* om det onda: men om rätt, varför slår du mig?**

24 Nu hade Hannas skickat honom bunden till översteprästen Kaifas.

25 Och Simon Petrus stod och värmde sig. De sa därför till honom, Är inte också du *en* av hans lärjungar? Han förnekade, och sa, Jag är inte.

26 En av översteprästens tjänare, varande en släkting *till honom* vars öra Petrus högg av, säger, Såg jag inte dig i trädgården med honom?

27 Då förnekade Petrus återigen: och genast gol tuppen.

28 Sedan förde de Jesus från Kaifas till rådhuset: och det var tidigt; och de

gick inte in i rådhuset själva, att de inte skulle bli orenade; utan *stannade ute* att de skulle kunna äta påskmåltiden.

29 Då gick Pilatus ut till dem, och sa, Vilken anklagelse har ni mot denne man?

30 De svarade och sa till honom, Om han inte vore en brottsling, skulle vi inte ha överlämnat honom till dig.

31 Då sa Pilatus till dem, Tag ni honom, och döm honom enligt er lag.

Judarna sa följaktligen till honom, Det är inte lagligt för oss att döda någon:

32 *Detta skedde* att Jesu tal skulle fullbordas, som han talade, tillkännagivande hurdan död han skulle dö.

33 Då gick Pilatus in i rådhuset igen, och kallade på Jesus, och sa till honom, Är du Judarnas Kung?

34 Jesus svarade honom, **Säger du detta av dig själv, eller har andra berättat detta för dig om mig?**

35 Pilatus svarade, Är jag en Jude? Dina egna landsmän och överstepräster har överlämnat dig till mig: vad har du gjort?

36 Jesus svarade, **Mitt rike är inte av den här världen: om mitt rike vore av denna värld, då skulle mina tjänare strida, att jag inte skulle bli överlämnad till Judarna: men nu är mitt rike inte härifrån.**

37 Pilatus sa följaktligen till honom, Du är alltså en kung? Jesus svarade, **Du säger att jag är en kung. Till det ändamålet blev jag född, och av den anledningen kom jag in till världen, att jag skulle vittna för sanningen. Alla som är av sanningen hör min röst.**

38 Pilatus säger till honom, Vad är sanning? Och när han hade sagt det, gick han ut till Judarna igen, och säger till dem, Jag finner ingen skuld i honom.

39 Men ni har en tradition, att jag skulle frige en *fånge* åt er vid påsken: vill ni då att jag ska frige Judarnas Kung till er?

40 Då ropade de alla igen, sägande, Inte denne man, utan Barabbas. Barabbas var nu en rövare.

Kapitel 19

1 Därför tog då Pilatus Jesus, och pryglade *honom*.

2 Och soldaterna flätade en krona av törnen, och satte *den* på hans huvud, och de satte på honom en purpurfärgad dräkt,

3 Och sa, Leve, Judarnas Kung! Och de slog honom med sina händer.

4 Följaktligen gick Pilatus åter fram, och säger till dem, Se, jag för fram honom till er, att ni må veta att jag inte finner någon skuld i honom.

5 Då kom Jesus fram, klädd i törnekronan, och i den purpurfärgade dräkten. Och *Pilatus* säger till dem, *Se på* mannen!

6 När översteprästerna och tjänarna då såg honom, ropade de ut, sägande, Korsfäst! Korsfäst! Pilatus säger till dem, Ta ni honom, och korsfäst *honom*: ty jag finner ingen skuld i honom.

7 Judarna svarade honom, Vi har en lag, och enligt vår lag bör han dö, ty han har gjort sig *till* Guds Son.

8 När Pilatus hörde detta tal, blev han därför än mer rädd;

9 Och gick åter in till rådhuset, och säger till Jesus, Varifrån är du? Men Jesus gav honom inget svar.

10 Då säger Pilatus till honom, Talar du inte med mig? Vet du inte att jag har makt att korsfästa dig, och makt att frige dig?

11 Jesus svarade, **Du hade ingen makt *alls* över mig, om den inte hade givits *till* dig från ovan: därför har han som *har* överlämnat mig till dig den större synden.**

12 Och från den *stunden* sökte Pilatus att frige honom: men Judarna ropade, sägande, Om du ska släppa denne man, är du inte Kejsarens vän: *eftersom* vem än som gör sig *till* en kung motsäger Kejsaren.

13 Då Pilatus hörde det talet, hämtade han därför fram Jesus, och satte sig ner på domarsätet på en plats kallad Trottoaren, men på Hebreiska, Gabbatha.

14 Och det var påskens förberedelsedag, och vid den sjätte timmen: och han säger till Judarna, Se er Kung!

15 Men de ropade ut, Bort med *honom*, bort med *honom*, korsfäst honom! Pilatus säger till dem, Ska jag korsfästa er Kung? Översteprästerna svarade, Vi har ingen kung utom Kejsaren.

16 Därför överlämnade han då honom till dem till att korsfästas. Och de tog Jesus, och förde iväg *honom*.

17 Och han bar sitt kors och vandrade fram till en plats kallad Dödska**l**le**pl**atsen, som på Hebreiska kallas Golgotha:

18 Där korsfäste de honom, och två andra med honom, en på vardera sida, och Jesus i mitten.

19 Och Pilatus skrev ett plakat, och satte *det* på korset. Och skriften var, JESUS FRÅN NASARET JUDARNAS KONUNG.

20 Många av Judarna läste nu detta plakat: ty platsen där Jesus blev korsfäst låg nära staden: och det var skrivet på Hebreiska, *och* Grekiska, *och* Latin.

21 Då sa Judarnas överstepräster till Pilatus, Skriv inte, Judarnas Konung; utan att han sa, Jag är Judarnas Konung.

22 Pilatus svarade, Vad jag har skrivit har jag skrivit.

23 När soldaterna hade korsfäst Jesus, då tog de hans kläder och delade på fyra delar, en del till var soldat; och likaså *hans* tunika: nu var tunikan utan sömmar, vävd i ett stycke uppifrån ner.

24 Därför sa de mellan varann, Låt oss inte riva den, utan *låt oss* kasta lott om den, vems den skall bli: att skriften skulle fullbordas, som säger, De delade mina kläder mellan sig, och över min klädnad kastade de lott. Detta gjorde därför soldaterna.

25 Nu stod där vid Jesu kors hans mor, och hans mors syster, Kleopas *hustru* Maria, och Maria Magdalena.

26 När Jesus såg sin mor, och lärjungen stående där, vilken han älskade, säger han följaktligen till sin mor, **Kvinna, se din son!**

27 Sedan säger han till lärjungen, **Se din mor!** Och från den timmen tog den lärjungen henne till sitt eget *hem*.

28 Efter detta, Jesus vetande att allting nu var fullgjort, att skriften skulle fullbordas, säger, **Jag törstar.**

29 Nu stod där ett kärl fullt med vinäger: och de fyllde en svamp med vinäger, och satte *den* på en isop, och förde *den* till hans mun.

30 När Jesus hade fått vinägret, sa han följaktligen, **Det är fullgjort:** och han böjde ner sitt huvud, och överlämnade anden.

31 Eftersom det var förberedelsedagen, att kropparna inte skulle bli kvar på korset på sabbatsdagen, (ty den sabbatsdagen var en hög *sabbatsdag*,) bad Judarna därför Pilatus om att deras ben skulle krossas, och *att* de skulle tas bort.

32 Soldaterna kom då, och slog sönder benen på den förste, och på den andre som var korsfäst med honom.

33 Men när de kom till Jesus, och såg att han redan var död, krossade de inte hans ben:

34 Men en av soldaterna genomborrade hans sida med ett spjut, och direkt kom blod och vatten ut.

35 Och han som såg *det* har vittnat, och hans vittnesmål är sant: och han vet att han säger sanning, att ni skulle tro.

36 Ty dessa ting blev gjorda, att skriften skulle fullbordas, Inte ett ben på honom skall krossas.

37 Och åter säger en annan skrift, De skall se på honom som de genomborrade.

38 Och Josef från Arimatea, varande en lärjunge till Jesus, men i hemlighet av rädsla för Judarna, bad efter detta Pilatus om att han skulle få ta iväg Jesu kropp: och Pilatus tillät *honom det*. Följaktligen kom han, och tog Jesu kropp.

39 Och också Nikodemus kom, som först kom till Jesus på kvällen, och hämtade en blandning av myrra och aloe, *som vägde* runt hundra pund.

40 De tog då Jesu kropp, och lindade den i linnekläder med kryddorna, såsom är Judarnas sed att begrava.

41 Intill platsen där han korsfästes fanns nu en trädgård; och i trädgården en ny gravkammare, där ingen ännu hade blivit lagd.

42 Där lade de därför Jesus med anledning av Judarnas förberedelsedag; ty graven låg nära.

Kapitel 20

1 På veckans första *dag* kommer Maria Magdalena tidigt, när det fortfarande var mörkt, till graven, och ser stenen borttagen från gravkammaren.

2 Då springer hon, och kommer till Simon Petrus, och till den andre lärjungen, vilken Jesus älskade, och säger till dem, De har tagit bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.

3 Därför gav sig Petrus av, och den andre lärjungen, och kom till graven.

4 De sprang så båda tillsammans: och den andre lärjungen sprang snabbare än Petrus, och kom först till graven.

5 Och han, lutande sig fram, *och tittande in*, såg linnekläderna liggande; dock gick han inte in.

6 Sedan kommer Simon Petrus efterföljande honom, och gick in till gravkammaren, och ser linnekläderna ligga,

7 Och duken, som var runt hans huvud, ej liggande med linnekläderna, utan ihoplindad på en plats för sig.

8 Då gick också den andre lärjungen in, som först kom till graven, och han såg, och trodde.

9 Ty de kände ännu inte skriften, att han måste uppstå från de döda.

10 Sedan gick lärjungarna iväg igen till sitt eget hem.

11 Men Maria stod utanför vid graven gråtande: och medan hon grät, lutade hon sig ner, *och tittade in* i gravkammaren.

12 Och ser två änglar i vitt sittande, den ene vid huvudet, och den andre vid fötterna, där Jesu kropp hade legat.

13 Och de säger till henne, *Kvinna, varför gråter du?* Hon säger till dem, Eftersom de har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.

14 Och när hon hade sagt så, vände hon sig om, och såg Jesus stående, men visste inte att det var Jesus.

15 Jesus säger till henne, **Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?** Hon, förmodande honom vara trädgårdsmästaren, säger till honom, *Herrn*, om du har burit honom härifrån, säg mig var du har lagt honom, och jag skall ta bort honom.

16 Jesus säger till henne, **Maria**. Hon vände sig, och säger till honom, *Rabboni*; vilket betyder, *Mästare*.

17 Jesus säger till henne, **Rör mig inte; ty jag har inte än stigit upp till min Fader: utan gå till mina bröder, och säg till dem, Jag stiger upp till min Fader, och er Fader; och till min Gud, och er Gud.**

18 Maria Magdalena kom och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren, och *att* han hade talat dessa saker till henne.

19 Samma dag på kvällen, varande veckans första *dag*, när dörrarna var stängda där lärjungarna var församlade av rädsla för Judarna, då kom Jesus och stod mitt ibland dem, och säger till dem, **Vare frid till er.**

20 Och när han hade sagt så, visade han dem *sina* händer och sin sida. Då gladde sig lärjungarna, när de såg Herren.

21 Då sa Jesus åter till dem, **Vare frid till er: såsom min Fader har sänt mig, så sänder jag er.**

22 Och när han hade sagt detta, andades han på *dem*, och säger till dem, **Motta den Helige Anden:**

23 **Vem än vars synder ni ska ta bort, så är de borttagna för dem; och vem än vars synder ni ska lämna kvar, så är de kvarlämnade.**

24 Men Tomas, en av de tolv, kallad Didymus, var inte med dem när Jesus kom.

25 De andra lärjungarna sa därför till honom, Vi har sett Herren! Men han sa till dem, Om jag inte ska se spikmärket i hans händer, och ska stoppa mitt finger i spikmärket, och ska lägga min hand på hans sida, kommer jag inte tro.

26 Och efter åtta dagar var hans lärjungar åter inomhus, och Tomas med dem: *då* kom Jesus, dörrarna varande stängda, och stod mitt ibland dem, och sa, **Frid till er.**

27 Då säger han till Tomas, **Räck hit ditt finger, och se mina händer; och räck hit din hand, och lägg den på min sida: och var inte trolös, utan troende.**

28 Och Tomas svarade och sa till honom, Min Herre och min Gud.

29 Jesus säger till honom, **Tomas, eftersom du har sett mig, har du trott: välsignade är de som inte har sett, och ändå har trott.**

30 Och Jesus gjorde sannerligen många andra tecken i sina lärjungars närvaro, som inte är nedskrivna i denna bok:

31 Men dessa är nedskrivna, att ni skulle tro att Jesus är Kristus, Guds Son; och att, troende, ni skulle ha liv genom hans namn.

Kapitel 21

1 Efter detta visade sig Jesus återigen för lärjungarna vid sjön Tiberias; och på detta sätt visade han *sig*.

2 Simon Petrus, och Tomas kallad Didymus, och Natanael från Kana i Galileen, och Sebedeus *söner*, och två andra av hans lärjungar var tillsammans.

3 Simon Petrus säger till dem, Jag går för att fiska. De säger till honom, Vi går också med dig. De gick iväg, och steg genast i en båt; och den natten fångade de inget.

4 Men när morgonen nu hade kommit, stod Jesus på stranden: men lärjungarna visste inte att det var Jesus.

5 Då säger Jesus till dem, **Barn, har ni någon mat?** De svarade honom, Nej.

6 Och han sa till dem, **Kasta nätet på höger sida om båten, och ni skall finna.** De kastade därför *ut*, och nu kunde de inte dra upp det på grund av den väldiga mängden fisk.

7 Följaktligen säger den lärjunge vilken Jesus älskade till Petrus, Det är Herren. När Simon Petrus nu hörde att det var Herren, tog han på *sig sina* fiskekläder, (ty han var naken,) och kastade sig i sjön.

8 Och de andra lärjungarna kom in *i* en liten båt; (ty de var inte långt ifrån land, utan runt tvåhundra längder *ifrån*.) dragande nätet med fisk.

9 Så fort de då hade kommit till land, såg de en koleld där, och fisk lagd över, och bröd.

10 Jesus säger till dem, **Hämta av de fiskar som ni nu har fångat.**

11 Simon Petrus gick upp, och drog i land nätet *som var* fullt av stora fiskar, hundrafemtio stycken: och fastän det var så många, gick nätet ändå inte sönder.

12 Jesus säger till dem, **Kom och ät.** Och ingen av lärjungarna vågade fråga honom, Vem är du? Vetande att det var Herren.

13 Jesus går då, och tar bröd, och ger dem, och likaså fisk.

14 Detta var nu den tredje gången som Jesus visade sig för sina lärjungar, efter att han blev uppväckt från de döda.

15 Så när de hade ätit, säger Jesus till Simon Petrus, **Simon, Jonas son, älskar du mig mer än dessa?** Han säger till honom, Ja, Herre; du vet att jag älskar dig. Han säger till honom, **Föd mina lamm.**

16 Han säger till honom igen för andra gången, **Simon, Jonas son, älskar du mig?** Han säger till honom, Ja, Herre; du vet att jag älskar dig. Han säger till honom, **Föd mina får.**

17 Han säger till honom för tredje gången, **Simon, Jonas son, älskar du mig?** Petrus var bedrövad eftersom han för tredje gången sa till honom, Älskar du mig? Och han sa till honom, Herre, du vet allt; du vet att jag älskar dig. Jesus säger till honom, **Föd mina får.**

18 **Sannerligen, sannerligen, jag säger till dig, När du var ung, klädde**

du dig själv, och gick dit du ville: men när du ska bli gammal, skall du sträcka ut dina händer, och en annan skall klä dig, och dra *dig* dit du inte vill.

19 Detta talade han, tillkännagivande genom vilken slags död han skulle ära Gud. Och när han hade talat detta, säger han till honom, **Följ mig.**

20 Petrus, vändande sig om, ser då den lärjunge som Jesus älskade följande efter; vilken också lutade sig på hans bröst vid middagen, och sa, Herre, vem är han som förråder dig?

21 Petrus, tittande på honom, säger till Jesus, Herre, och vad *skall* denne man *göra*?

22 Jesus säger till honom, **Om jag skulle vilja att han *ska* dröja kvar tills jag kommer, vad *är det* till dig? Följ du mig.**

23 Då spred sig detta tal bland bröderna, att den lärjungen inte skulle dö: dock sa Jesus inte till honom, Han skall inte dö; utan, Om jag skulle vilja att han *ska* dröja kvar tills jag kommer, vad *är det* till dig?

24 Denne är den lärjunge som vittnar om dessa ting, och skrev dessa ting: och vi vet att hans vittnesmål är sant.

25 Och det finns också många andra saker som Jesus gjorde, vilka, om de skulle skrivas ner allihop, tror jag inte ens att världen själv skulle kunna rymma de böcker som skulle skrivas. Amen.